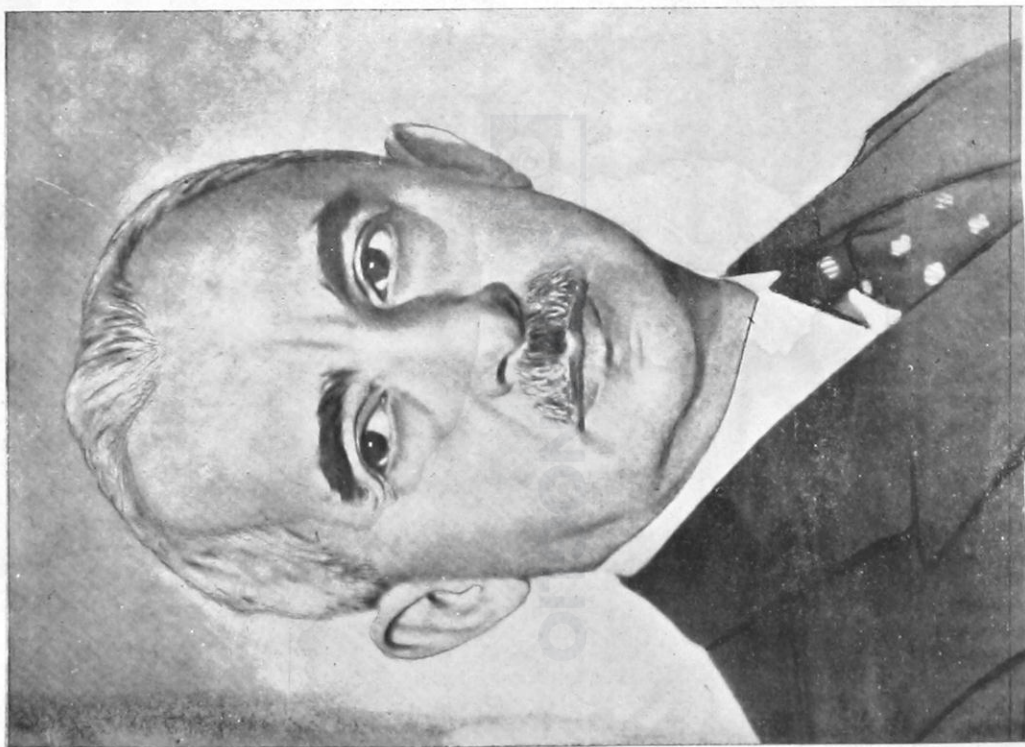

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΑΔΕΣ

ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΕΡΑΝ

Ο ΕΘΝΟΤΑΤΟΣ
ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΙΛΜΕΤ ΙΝΟΝΟΥ

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο Α΄.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΟΥ ΕΥΣΕΙΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ

ΠΑΝΤΙΑ ΕΥΓΕΝΙΔΟΥ

Η ΜΝΗΜΗ ΑΙΩΝΙΑ

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ Ἐκκλησία ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν περὶ ἀπεριορίστου ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον ἐντολὴν τοῦ θεοῦ αὐτῆς θεμελιωτοῦ, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡδὴ ἐτῶν τῆς ἰδρύσεώς της περιέθαλπε καὶ ἐπροστάτευε τὰ πάσχοντα τέκνα της. Πανταχοῦ ὅπου διεδίδετο ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἤρχιζε σοβαρὰ καὶ συστηματικὴ φιλανθρωπικὴ κίνησις.

Κατηγορήθησαν οἱ βυζαντινοὶ ὑπὸ ἐπιτολαίων ἱστορικῶν διὰ τὰς πολλὰς τῶν ἐκκλησίας καὶ μονὰς. Ἄλλ' ἡ βαθυτέρα μελέτη τῶν σχετικῶν πηγῶν ὑπὸ τε ἡμετέρων καὶ ξένων, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀπέδειξεν ὅτι οἱ 230 ναοὶ καὶ μοναὶ

αἱ ὁποῖαι ἐλειτούργουν κατὰ τὸν αὐτὸν αἰῶνα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς πέριξ ἦσαν κέντρα εἰς τὰ ὁποῖα ἐνησκεῖτο ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι ἡ φιλανθρωπία. (Γεδεών).

Εἰς τοὺς περιβόλους πλείστων ναῶν καὶ δὴ μονῶν ἐλειτούργουν λαμπρὰ πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, ὀρφανοτροφεία, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὀνομαστὸν ἦτο τὸ λειτουργοῦν ἐν τῇ νήσῳ Ὁξεία, εἰς τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁρχαγγέλου Μιχαὴλ (Σλουμπερζέ). Τοῦ ὀρφανοτροφείου τούτου διεθυντὴς διορίσθη τῷ 877 μετὰ παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας του ὁ Νικαίας Νικηφόρος.

Τὴν λαμπρὰν ταύτην παράδοσιν συνεχίζουσαι

αὶ ἐκκλησίαι τῆς Πόλεώς μας περιέθαλλον πάντοτε τοὺς πάσχοντας ἐνορίτας των. Κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλὰ ἐξ αὐτῶν συνέστησαν καὶ συσσίτια διὰ νὰ παρέχουν θερμὴν τροφήν εἰς ἀπόρους μαθητὰς κυρίως, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους ἐνδεεῖς ὁμογενεῖς.

Τοιοῦτον συσσίτιον λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1935 ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπερτριακόσιοι μαθηταὶ εὐρίσκουν καθημερινῶς θερμὴν τροφήν. Ἡ τελεία ὀργάνωσις τοῦ Συσσιτίου τούτου κατοπτρίζεται εἰς τὸ παρὸν λεύκωμα. Ἡ Κοινότης Μπεϊογλου μὲ τὰ δύο ἀλληλοσυμπληρούμενα συσσίτιά της — τὸ μα-

θητικὸν τῆς Ἁγ. Τριάδος καὶ τὸ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῆς Παναγίας — ἐκκληροῖ ἔργον χριστιανικὸν ὑψίστης σημασίας

Εἶμαι εὐτυχής, ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανος, διότι προϊσταμαι Κοινότητος τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἔχουν βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῶν κοινωνικῶν των ὑποχρεώσεων. Ἄς μοι ἐπιτρέψουν δὲ οἱ ἀγαπητοὶ μου Περαιῶται ὅπως καὶ δημοσίᾳ τοῖς ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην μου εὐγνωμοσύνην, διότι εἰς τὰς ἐκάστοτε ὑπὲρ τῶν συσσιτίων μας ἐκλήσεις μου ὄχι μόνον δὲν κωφεύουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀνταποκρίνονται μὲ προθυμίαν καὶ γενναιοδωρίαν ὑπερβαίνουσαν καὶ τὴν πλεόν αἰσιόδοξον προσδοκίαν.

† Ο ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ο ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΥΦΡΟΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΕΡΑΝ

ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ τοῦ 1935, κοινῇ Πρωτοβουλία τοῦ ἀρχιερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου Σ. Μητροπολίτου Εἰρηνοπόλεως κ. Κωνσταντίνου, τοῦ τότε διορισθέντος Ἱεροκλήρυκος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος διακόνου Πολυεύκτου Φινφίνη καὶ τῆς τότε Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Βασιλείου Ἀφεντούλη, Νικολάου Τσαγγοπούλου, Νικολάου Πιστώφ, Γ. Σταυρίδου, Ἀλεξ. Γενίδου, ἰδρῦθη συσσίτιον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Συσσίτιον Ἁγίας Τριάδος Πέραν» πρὸς δωρεὰν παροχὴν τροφῆς εἰς ἀπόρους τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου.

Καὶ ἀπὸ Ὀκτωβρίου μὲν τοῦ 1935 μέχρι Ἰανουαρίου τοῦ 1936 τὸ Συσσίτιον ἐλειτούργει φιλοξενούμενον ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν Πέραν, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ διακόνου Πολυεύκτου. Κατὰ Φεβρουάριον δὲ τοῦ 1936, κατόπιν ἐνεργειῶν παρὰ τῷ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὑρισκομένῳ δωρητῇ

κ. Σ. Εὐγενίδῃ, παρεχωρήθη ἐπίσημος μία εὐρεῖα ἰσόγειος αἶθουσα τοῦ Εὐγενιδείου μεγάρου, παρὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔνθα ἄλλοτε ἐπὶ μακρὰ ἔτη λίαν καρποφόρως ἐλειτούργει τὸ ὁμώνυμον συσσίτιον, καὶ ἔνθα ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ εὐδοκίμως λειτουργοῦν τὸ Συσσίτιον Ἁγίας Τριάδος. Οὕτω δὲ διὰ τῆς νέας ταύτης ἐγκαταστάσεως ἀνεβίωσε τὸ Εὐγενίδειον Συσσίτιον ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἐν αὐτῷ δὲ ἐγένοντο δεκτοὶ, ἐκτὸς τῶν πτωχῶν, καὶ ἄποροι μαθηταὶ τῶν σχολῶν τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1942—1943 ἰδρυθέντος εἰδικοῦ Συσσιτίου διὰ τοὺς ἀπόρους ἐν τῷ Ναῷ τῶν Εἰσοδίων Πέραν, ἐνεκρίθη ὅπως δοθῇ σκοπιμώτερος χαρακτὴρ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συσσιτίου, καὶ ἔκτοτε ἢ ὑπ' αὐτοῦ χορηγησας τροφῆς περιορίσθη εἰς ἀπόρους μόνον μαθητὰς τῶν σχολῶν τῆς Κοινότητος.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

ΠΡΩΤΙΣΤΟΣ ΣΚΟΠΟΣ τοῦ Συσσιτίου ὠρίσθη: ἡ καθ' ἐκάστην μεσημβριάν παροχή ἐπαρκoῦς καὶ οὐσιαστικῆς τροφῆς εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοὺς φοιτῶντας εἰς τὰς σχολὰς τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, ἤτοι, Ζωγραφείου, Ζαλπέιου, Ἁγίας Τριάδος, Ἁγίου Κωνσταντίνου, Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου, Νανὲ καὶ Ἁϊναλῆ Τσεσμέ. Πρὸς τούτοις τὸ Συσσίτιον ἐπεκτεῖνον τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου κυρίου αὐτοῦ ἔργου, δις τοῦ ἐνιαυτοῦ (Χριστούγεννα-Πάσχα) διανέμει εἰς τοὺς σιτιζομένους ρουχισμὸν καὶ ὑποδήματα, μηνιαίως δὲ διάφορα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς τὰς ὅλως ἀπροστατεύτους οἰκογενείας τῶν σιτιζομένων.

Ἀπὸ Σεπτεμβρίου δὲ τοῦ 1941 ἐξησφαλίσθη ὁ καθ' οἶκον καθαρισμὸς τῶν σιτιζομένων διὰ μηνιαίας παροχῆς λευκοῦ σάπωνος 40 κιλῶν, ὡς καὶ ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα φάρμακα. Φιλάνθρωπος ἰατρός, τακτικῶς παρακολουθεῖ μετ' ἄλτροῦισμοῦ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν σιτιζομένων, ὡς καὶ οἱ διακεκριμένοι ὀδοντοῖατροὶ: ἡ Δ^ς Ἀγγελικὴ Φεργελλῆ καὶ

ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κεχαγιόπουλος καὶ ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ Συσσιτίου κ. Ἀλέξανδρος Παπαδόπουλος παρέχουσιν ὅλως ἀφιλοκερδῶς τὰς ὑπηρεσίας των.

Ὡς ἐπὶ πλέον ἐπέκτασις τοῦ ἔργου τοῦ Συσσιτίου δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1942 εἰσαχθεῖσα τάξις τῆς δι' ὅλως ἐκτάκτου ἐράνου διανομῆς ἐλεῶν, εἰς χοῖμα καὶ εἰς εἶδος κατὰ τὸ Μ. Σάββατον εἰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς Κοινότητος.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ἔχει ἴδιον ἐσωτερικὸν κανονισμόν, ὅστις ἀναθεωρεῖται κατὰ τὴν ἔναρξιν ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Συσσιτίου.

Ἀνωτάτη διοικητικὴ ἀρχὴ εἶναι τὸ σῶμα τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἀρχιερατικῶς Προῖσταμένου τῆς Κοινότητος, Σεβασμ. Μητροπολίτου Εἰρηνοπόλεως κ. Κωνσταντίνου, ὡς Ἐπιτίμου Προέδρου, τοῦ κ. Νικολάου Τσαγγοπούλου, ὡς Προέδρου καὶ τῶν κ. κ. Παναγιώτου Χιωτάκη, καὶ Νικολάου Πιστώφ.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΡΔΕΝΙΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἡ ἄμεσος καὶ ὑπεύθυνος διεύθυνσις τοῦ Συσσιτίου εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸν ἐκάστοτε Ἱεροκλήρυκα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Πρῶτος Διευθυντῆς (1935—1936) τοῦ Συσσιτίου ὑπῆρξεν ὁ ἐκ τῶν ἀποφοίτων τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1933—1934 τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς διάκονος Πολύευκτος Φινφίνης, διορισθεὶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Ἱεροκλήρυξ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ὅστις καὶ κατέβαλε ἀτρύτους κόπους καὶ ζῆλον ἰδιάζοντα διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ Συσσιτίου, συντηροῦντος τότε 35 μαθητὰς καὶ 10 οἰκογενείας.

Τοῦ διακόνου Πολυεύκτου Φινφίνης κατ' Αὐγουστον τοῦ 1936 ἀναλαβόντος ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἡ ἄμεσος διεύθυνσις τοῦ Συσσιτίου ἀνετέθη (1936—1940) εἰς τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἔτους 1936 διάκονον Αἰμιλιανὸν Πουλερόπουλον, διορισθέντα τότε εἰς τὴν θέσιν Ἱεροκλήρυκος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἡ περίοδος αὕτη (1936—1940) ἀνέδειξεν ἔτι περισσότερον τὸ Συσσίτιον διὰ τε τῆς ἐπαινετῆς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀκαμά-

του ζήλου τοῦ νέου Διευθυντοῦ, ὡς καὶ τῆς Κοσμητείας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν σιτιζομένων αἰξάνων κατ' ἔτος ἔφθασε κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1939—1940 εἰς 135 μαθητὰς καὶ 35 οἰκογενείας.

Κατ' Αὐγουστον τοῦ 1940 τοῦ διακόνου Αἰμιλιανοῦ Πουλεροπούλου διορισθέντος Ἀρχidiaκόνου τῆς Ἀγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἡ Διεύθυνσις τοῦ Συσσιτίου ἀνετέθη εἰς τὸν ἀντικαταστήσαντα αὐτὸν ἐν τῇ θέσει Ἱεροκλήρυκος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος διάκονον Αἰμιλιανὸν Τσακόπουλον, ἀπόφοιτον τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1937—1938, τέως Ἱεροκλήρυκα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δέρκων, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῇ βάσει νέου Κανονισμοῦ καὶ μετὰ ὅλως ἀνακαινιστικοῦ συστήματος, ἐν συνεργασίᾳ ὀμίλου ἐκλεκτῶν Κοσμητριῶν, ὑπευθύνως διευθύνει σήμερον τὸ Συσσίτιον.

Καὶ οὕτω κατὰ τὴν περίοδον ταύτην (1940—1944) τὸ Συσσίτιον προήχθη εἰς τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν ὥστε νὰ συντηρῇ 300 καὶ πλέον μαθητὰς τῶν Σχολῶν τῆς Κοινότητος.

Εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ Συσσιτίου ὥστε νὰ δίδῃ καθ' ἐκάστην θερμὴν, ἄφθονον καὶ οὐσια-

στικὴν τροφὴν ὄχι μόνον κατὰ τὴν σχολικὴν περίοδον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς παύσεις τῶν μαθημάτων (1942—1943) μεγάλως συνετέλεσε καὶ ἡ ἄνευ ἐπιδείξεων ἔνθερμος πατρικὴ προστασία τοῦ Ἀρχιερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Κοινοτήτος, τοῦ καὶ Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συσσιτίου, Σεβ. Μητροπολίτου Εἰρηνοπόλεως κ. Κωνσταντίνου, ἰδιαίτατα δὲ καὶ ἡ προφρόνως ἐκάστοτε ἐπιδεικνυομένη μέριμνα καὶ παρεχόμενη κατεύθυνσις ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Σάρδεων κ. Γερμανοῦ.

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

ΕΙΣ τὴν ἀπόσκοπον καὶ καλὴν λειτουργίαν τοῦ Συσσιτίου, συνετέλεσαν καὶ συντελοῦν ἐκλεκτοὶ παράγοντες ὡς καὶ ἐκλεκτοὶ ὄμιλος ἐντίμων Κυριῶν καὶ εὐγενῶν Δεσποινίδων, αἵτινες μετὰ μητρικῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης ὄχι μόνον περιποιοῦνται κατὰ τὰ γεύματα τοὺς σιτιζομένους, ἀλλὰ παρέχουσι πρόθυμον τὴν συνεργασίαν των καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Συσσιτίου. Οὕτω δὲ ἀποτελεῖται τὸ σῶμα τῆς Κοσμητείας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Συσσιτίου συνέρχεται δις τοῦ μηνὸς εἰς συνέλευσιν.

Κατὰ διαφόρους περιόδους ἡ Κοσμητεία τοῦ Συσσιτίου ἀποτελέσθη ὡς ἀκολούθως:

1935 — 1936 Διευθυντής: ὁ Ἱεροκῆρυξ κ. Πολύευκτος Φινφίνης.

Κοσμητεία: ἡ Κ^α Ὠριέττα, αἱ Δ^{ες} Ἀ. Δάμσα, Δ. Γεωργιάδου, Εἰρ. Μιχαλίδου καὶ οἱ Κ^{οι} Κ^{οι} Ἀ. Μέξης, Δ. Τριανταφυλλίδης, Μ. Πετρίδης, Τ. Πατούνας, Κ. Σαριδάκης, Χ. Κατραπάνης.

1936 — 1940 Διευθυντής: ὁ Ἱεροκῆρυξ κ. Αἰμιλιανὸς Πουλερόπουλος.

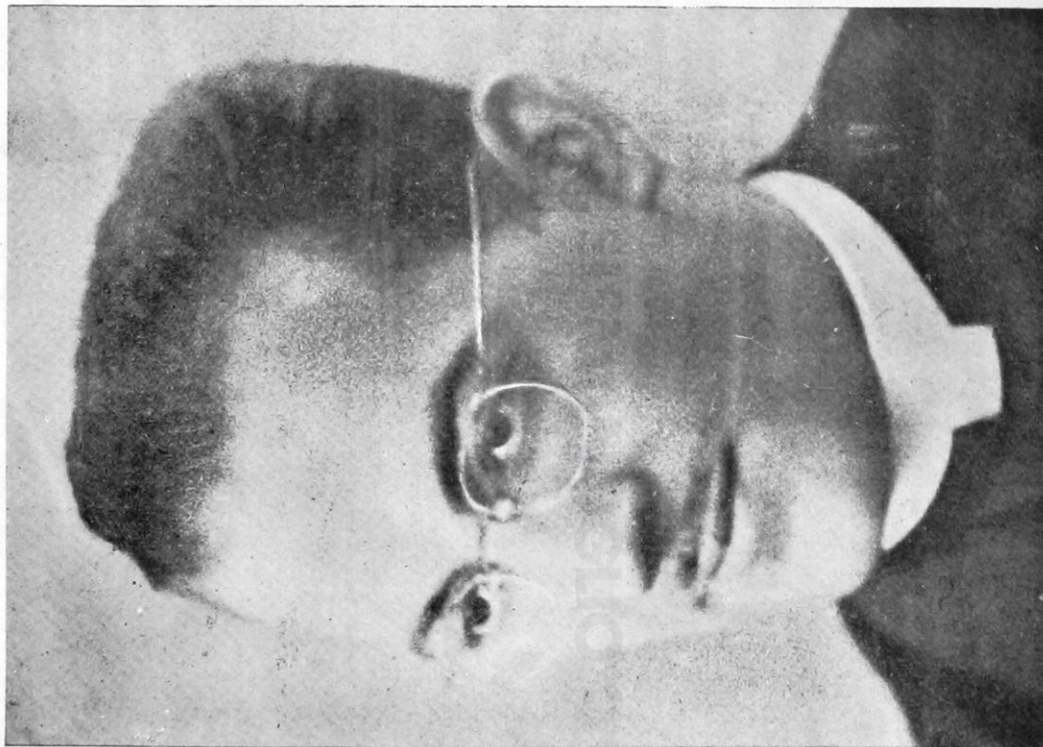
Κατὰ διαφόρους περιόδους προσέφερον ὑπηρεσίας, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἡ Κ^α Ἀναστασία Ἀκτοῖτ, αἱ Δ^{ες} Ἀ. Τάσσου,⁵ Ἀ. Χριστοφίδου, Ε. Παστελλᾶ, Ἀ. Κωνσταντινίδου, Δ. Βλαχοπούλου, Δ. Γάλλια, Ἐ. Θεοδορίδου, Ἐ. Τσάμου, Ἐ. Χαδζίκου, Κ. Τοπαλίδου, Κ. Μαυρομιχάλη, Κ. Βελισσαρίου, Ζ. Ἀφεντούλη, Α. Πετρίδου, Τ. Ἀνδρεάδου.

1940 — 1942 Διευθυντής: ὁ Ἱεροκῆρυξ κ. Αἰμιλιανὸς Τσακόπουλος.

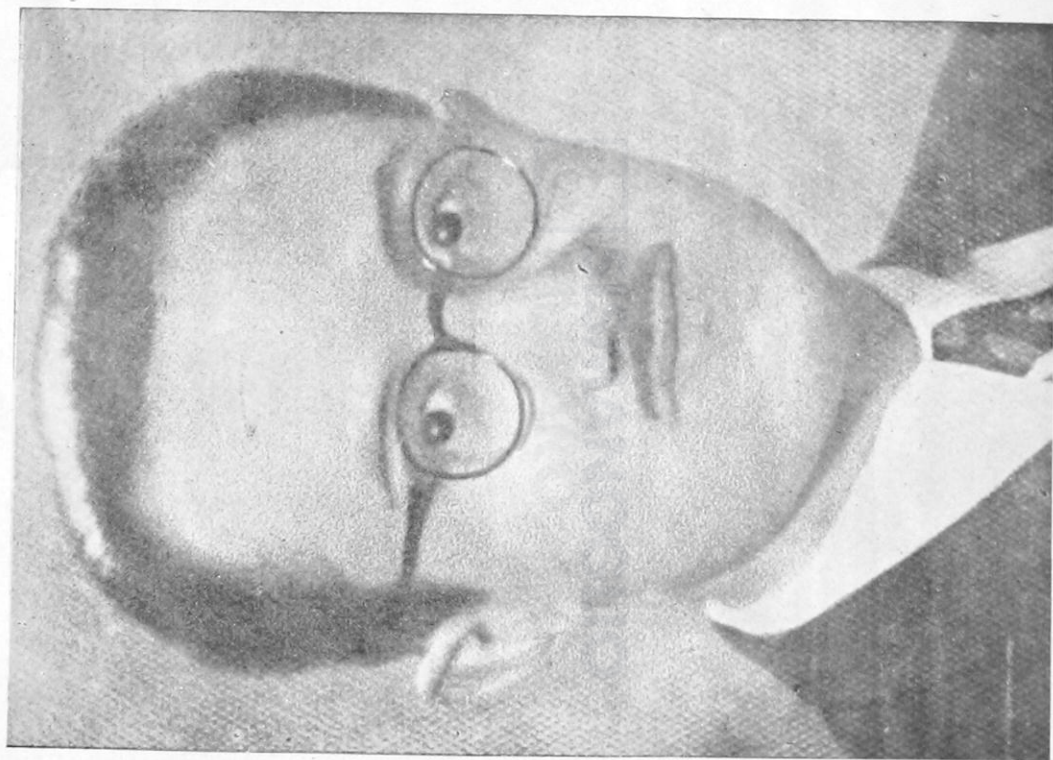
Μέλη Κοσμητείας κατὰ διαφόρους σχολικὰς περιόδους: ἡ Κ^α Σμαρὼ Πετροπούλου, αἱ Δ^{ες} Ἀ. Τάσσου, Ἀ. Χριστοφίδου, Δ. Κατάνου, Ἐ. Χαδζίκου, Εἰρ. Γασπαράκη, Κ. Λεμοντζόγλου,

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ ΦΙΝΦΙΝΗΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΕΞΕΛΙΤΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΥΤΟΥ (1932-1936)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΔΙΜΙΤΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1936-1940)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ο ΝΥΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1940-)

Ἄ. Ἐφραιμίδου, Ἐ. Νικολαΐδου, Ἐ. Παστελλά, Σ. Ζαρβάνου, Κ. Βελισσαρίου, Κ. Μαυρομιχάλη, Λ. Πετρίδου, Π. Παυλοπούλου, Τ. Ἀνδρεάδου, Πουλχ. Μαζαράκη, Βιγγοπούλου.

1942 — 1944 Διευθυντής: ὁ Ἱεροκῆρυξ κ. Αἰμιλιανὸς Ἰσακόπουλος.

Κοσμήτρια: Αἰ Κ^α Κ^α Σμαρῶ Πετροπούλου, Ἀθηνᾶ Πρίντζη, αἰ Δ^ε Ἀγγελικὴ Φενερλή, Ἀλίκη Ἐφραιμίδου, Ἀθηνᾶ Τάσσου, Δέσποινα Κατάνου, Εὐρω Παστελλά, Εἰρήνη Γασπαράκη, Κλεοπάτρα Βελισσαρίου, Καίτη Στουγιαννίδου, Καλλιόπη Μαυρομιχάλη, Αἰκατερίνη Τικτερίδου, Λουκία Πετρίδου, Μαρία Ἀνθομελίδου, Πελαγία Παυλοπούλου, Τασσοῦλα Βασίλογλου, Τέρψη Ἀνδρεάδου, Κλειὼ Ἀποστολίδου, Ἄννα Ἰσελεποπούλου.

Πολύτιμος παραστάτης τῆς Διευθύνσεως τοῦ Συσσιτίου εἶναι καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος κ. Νέστορ Ἀριστοκλῆς, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκτελεῖ χρέη γενικοῦ γραμματέως τοῦ Συσσιτίου.

ΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ τετράκις τοῦ ἔτους διὰ τῶν ὁραίων αὐτοῦ τελετῶν, εἰς τὰς ὁποίας συρρέει πολὺς κόσμος, δίδει εἰς τὴν ὁμογένειαν τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν, ἵνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς

γνωρίσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ ἔργον του. Οὕτω ἦτε ἔναρξις καὶ ἡ λήξις τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐπευλογοῦνται ἢ μὲν πρώτη δι' ἀρτοκλασίας ὑπὲρ ὑγείας « τῶν ἐλεούντων καὶ βοηθούντων τῷ Συσσιτίῳ » ἢ δὲ δευτέρα δι' ἐπιμνημοσύνου ἱερουργίας ὑπὲρ τοῦ Εὐεργέτου Παντιᾶ Εὐγενίδου καὶ πάντων τῶν δωρητῶν καὶ συνδρομητῶν αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἱεροτελεστίαι τελοῦνται καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συσσιτίου, ὅτε καὶ διανέμονται εἰς τοὺς σιτιζομένους, μετὰ τὸ γεῦμα, πασχάλινά φά, ὀπωρικά, διάφορα δῶρα, ὡς καὶ ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα, τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀποστελλόμενα παρὰ τῶν ἐγκριτῶν ἐνταῦθα ἐργοστασίων βυρσοδεψίας, εὐγενεῖ φροντίδι ἀνωνύμου φιλανθρώπου ὁμογενοῦς.

Ἐντὺς τῆς ἄλλης περιγραφῆς τῶν ὁραίων τούτων ἑορτῶν τοῦ Συσσιτίου, παραθέτομεν ἐνταῦθα ὅσα σχετικῶς ἀνέγραψαν αἱ ἐγκριτοὶ ἐνταῦθα ἐφημερίδες: « Ἀπογευματινὴ » καὶ « Μεταπολίτευσις ».

« Ἀπογευματινὴ » 14 Ἰουνίου 1943.

Ἡ ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ ἈΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΕΡΑΝ

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐτελέσθη ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος Πέραν ἀρτοκλασία ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ Συσσιτίου. Μετὰ τὸ πέρασις τῆς

λειτουργίας διεξήχθη εις την αΐθουσαν τοῦ Συσσιτίου ἐν μέσῳ πολλοῦ κόσμου ἢ εἰθισμένη ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τελετή.

Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ὁμίλησεν ὁ ἱεροκήρυξ τοῦ ναοῦ καὶ Διευθυντῆς τοῦ Συσσιτίου Αἰμιλιανὸς Τσακόπουλος, ὅστις ἐξῆρε τὸν σκοπὸν τοῦ Συσσιτίου, ἠγαθήσθη τὸν Πατριάρχην, τοὺς Μητροπολίτας Σάρδεων καὶ Εἰρηνοπόλεως, τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὰς Κοσμητρίδας τοῦ Συσσιτίου. Ἐπεκαλέσθη τὴν προστασίαν τῶν φιλανθρωπῶν μας πρὸς συνέχισιν, καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῶν παύσεων, τῆς λειτουργίας τοῦ Συσσιτίου.

Ἀκολουθῶν ὁ Μητροπολίτης Εἰρηνοπόλεως, ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Συσσιτίου, ἠγαθήσθη τὴν Ἐπιτροπὴν, ἐπήνεσε τὸν Διευθυντὴν τοῦ Συσσιτίου καὶ τὴν Κοσμητείαν.

Μαθήτρια τοῦ Ζαπτείου, μὲ συγκινητικὸν λογιῶν διερμήνευσε τὰς εὐχαριστίας τῶν μικρῶν σιζομένων πρὸς τοὺς φιλανθρώπους καὶ ὄλους τοὺς συντελεστὰς τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου καὶ ὄλος ἰδιαίτερος διεβίβασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μικρῶν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Συσσιτίου.

Τὴν ὄλην τελετὴν ἐπεσφράγισεν συγκινητικὸν ποίημα τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς κ. Ν. Τσαγοπούλου περὶ φιλανθρωπίας.

Οἱ παρευῶντες ἀνεχώρησαν ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς συντελουμένης ἐργασίας.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1942—1943 ἐσιτί-

ζοντο καθ' ἑκάστην εἰς τὸ συσσίτιον 300 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῆς κοινότητος Σταυροδρομίου.

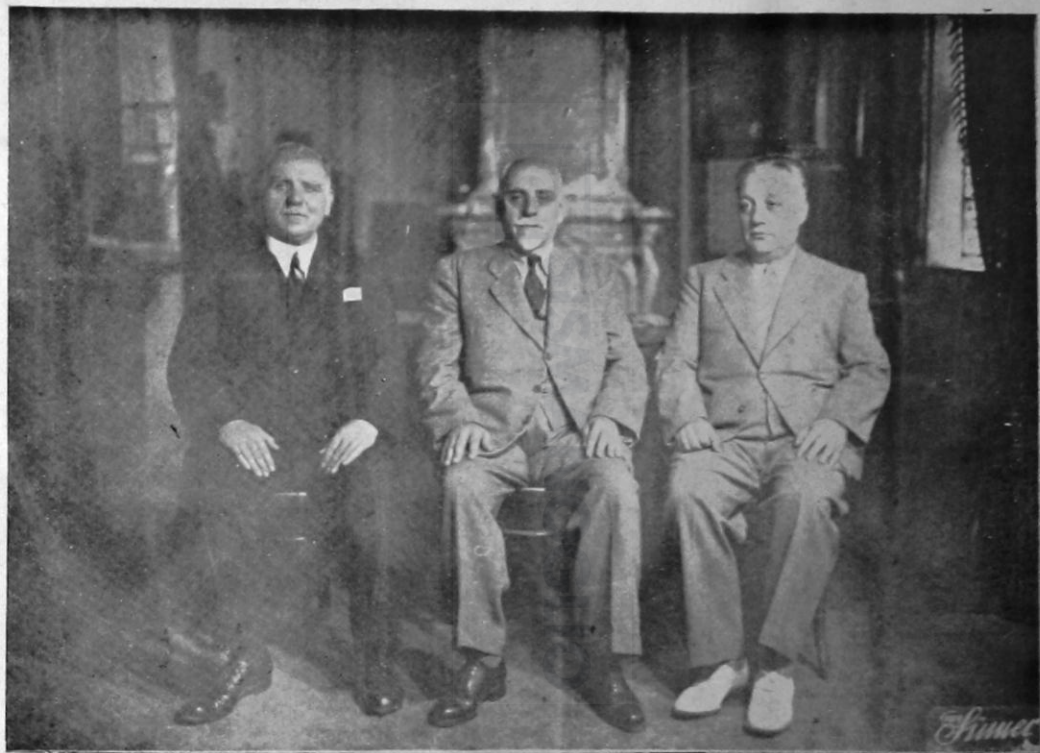
Τὸ γεῦμα τῆς ἡμέρας: Ἄρνι, μακαρόνια τοῦ φούρνου, σαλάτα καὶ κεράσια προσέφερον ἀνώνυμος εὐεργέτης τοῦ Συσσιτίου.

« Μεταπολίτεις » 16 Ἰουνίου 1943.

Ἡ ἑτησία τελετὴ τοῦ συσσιτίου τῆς Ἁγίας Τριάδος ἦτο μία ἀληθῆς μεταγωγία κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεδόθη ὁ δίκαιος ἔπαινος εἰς τὴν φιλότιμον ἐπιτροπὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος μὲ τὸν ἐνθουσιώδη πρόεδρον αὐτῆς κ. Ν. Τσαγοπούλου, τὸν ἀκάματον διευθυντὴν τοῦ Συσσιτίου ἱεροδ. Αἰμιλιανὸν Τσακόπουλον καὶ τὰς ὑπερόχους ἐργάτιδας τῆς εὐποιίας τὰς ἀποτελούσας τὴν Κοσμητείαν τοῦ συσσιτίου.

Τὸ μέγα φιλανθρωπικὸν ἔργον τῆς παροχῆς οὐσιαστικῆς τροφῆς ὑπὸ τὰς παρούσας οἰκονομικὰς συνθήκας εἰς τριακασίους ἀπόρους μαθητὰς ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀποτελεῖ τὴν εὐλαμπιότατον ἐκδήλωσιν τῆς ἰδεώδους φιλαλληλίας τὸσον τῶν δωρητῶν ὅσον καὶ τῶν ἀποτελούντων τὸ ἁρμονικὸν καὶ εὐεργετικὸν συγκρότημα τοῦ συσσιτίου τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς σκέψεως ἵνα καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς λειτουργήσῃ τὸ συσσίτιον διὰ τὰ περισσότερον ἄπορα παιδιὰ, θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἐπισφράγισμα τοῦ κοιναφελοῦς τούτου συσσιτίου καὶ ὀφείλονται συγχαρητήρια πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν εὐεργετικὴν ταύτην πρωτοβουλίαν.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΙΣΤΟΦ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΓΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΙΣΤΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ ἀμίμητος καὶ πρωτοστατῶν εἰς πᾶν ἀγαθὸν πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ν. Τσαγκόπουλος, ὁ ἀλτρονιστῆς διευθυντῆς τοῦ συσσιτίου καὶ αἱ ἐργατικαὶ μέλισσαι, αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν σπογγὴν περιβάλλουν τὸ συσσίτιον, εἶναι ἄξιοι τῶν θερμότερων συγχαρητηρίων διὰ τὴν τὸσον κοινωφελῆ αὐτῶν δρασίαν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

Χρονογράφημα τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος
«**Ἀπογευματινῆς**» 14 Νοεμβρίου 1942.

Ἡ ὄρεξι δὲν καθυστερεῖ ἐπὶ τὴν Εὐγενίδειο αἴθουσα.

Στὴν μία παρὰ τέταρτο βοῶει ἀπὸ παιδικῆς φωνῆς ὁ αὐλόγυρος τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Πέραν, ὅπου τόσες νύφες ἔχουν φωτογραφηθῆ ὡς τώρα καὶ σ' ὀλίγο περισσότερα ἀπὸ διακόσια στόματα περιμένουν, σὰν πεινασμένα χελιδόνια στὶς φωλιές τους.

— Ἀκούονται νὰ κτυποῦν πηρούνια, χουλιάρια, πιᾶτα.

Μὲ τὸ διάκο τὸ Φινφίνη ἀναζοῦσε, ὑπο νέα μορφή, ὡς μαθητικὸ συσσίτιο, τὸ Εὐγενίδειο, ἀπ' τὸ ὁποῖο τίποτε δὲν ἔμεινε, οὔτε λέβητες, οὔτε τραπέζια, οὔτε πιᾶτα ἐκτὸς ἀπ' τὴν μιά του αἴθουσα ποῦ στεγάζει τώρα τὸ Συσσίτιο τῆς Ἁγίας Τριάδος.

— Ὅλα αὐτὰ στὸ συσσίτιο αὐτό, ποῦ ἔδειχνε στὶς κοινότητές μας τί μπορεῖ νὰ γίνη γιὰ τὰ ἄπορα παιδιά ἔγιναν ἀπ' τὴν ἀρχή, καὶ δώδεκα μεγάλα τραπέζια εἶναι στὴν διάθεσι τῶν παιδιῶν, ποῦ προέρχονται ἀπ' ὅλα τὰ σχολεῖα μας τοῦ Πέραν, ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ τὸ Αἰναλῆ-Τσεσμέ.

— Πιᾶτα, μαχαιροπήρουνα, ποτήρια ἀπὸ ἀλουμίνιο ὅλα εἶναι καινούργια, γιὰ τὰ παιδιά δὲ μπηχαν κρεμα-

στάρια γιὰ τὰ πιλίκια τους καὶ γιὰ τὰ παλτά τους, ἂν ὑπάρχουν.

Οἱ μικροὶ τῶν σιωπηλοὶ ἢ συνομιλοῦν σὰν κύριοι σὲ ἐπίσημο δεῖπνο πάντοτε μὲ ἀνεξάντλητη ὄρεξι καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς σηκώνεται.

— Νομίζει κανεὶς ὅτι θὰ κάμη πρόποσι, ἀλλ' αὐτὸς ζητεῖ ἀπ' τὶς κοσμήτριες κι' ἄλλο φαγί.

— Τοὺς δίδουν ὅσο θέλουν, προχθὲς δὲ ἕνας ἔφαγε 4 πιᾶτα.

— Δὲν εἶναι ὀλίγοι τοῦ τῶν καὶ γιὰ τὸ βράδυ, ἀφοῦ τὸ μενοῦ καθυστερεῖ δυστυχῶς στὸ σπίτι τους ἢ εἶναι περικομισμένον.

Τὴν ὀραϊότερην εἰκόνα παρουσιάζουν τὰ δύστιχη-σμένα ὅταν τῶν.

«Ἄφετε τὰ παιδιά ἔλθειν πρὸς με» καὶ αὐτὰ πλημυρίζουν τὴν αἴθουσα τοῦ Συσσιτίου.

Μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ μικρὰ 6-7 ἐτῶν ποῦ οἱ κοσμήτριες τὰ κόβουν τὸ κρέας, γιὰ νὰ μὴ ἀναποδογυρίσουν τὸ πιᾶτο των. — Ὑπάρχουν δὲ καὶ νεαροὶ ἀπὸ τὸ Ζωγράφειον.

Τὸ μενοῦ εἶναι πάντοτε σπουδαῖον, προχθὲς δὲ ἦτο τὰς-κεπατ μὲ πιλάφι καὶ μὲ μῆλα, εἶναι ζήτημα ἂν συνηθίζεται σὲ πολλὰ σπίτια καὶ τῆς μεσαίας ἀκόμη τάξεως.

— Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ διατραφῆ τὸ πλῆθος αὐτῶν τῶν παιδιῶν, τῶν ὁποίων ἕνα πιλάφι ἀπαιτεῖ ἀκριβῶς 18 κιλά ρύζι.

Μὲ τὸ συσσίτιο αὐτὸ γίνεται μεγάλη ἐργασία, σώζει αὐτὸ ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμὸ ὀλόκληρο πλῆθος παιδιῶν γιὰ τὴν κανονικὴν του δὲ λειτουργία διαῖκος, ἐπίτροποι καὶ κοσμήτριες, ἔχουν διαρκῶς τρεχάματα.

— Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας μας ἔχει νὰ παρου-

σιάζη ἕνα ὥραῖο πραγματικὰ ἔργο· μὰ μεγάλη αἰθουσα μὲ καθαρά τραπέζια καὶ σερβίτσια, γεμάτη μὲ παιδιὰ, ποὺ τρώγουν χωρισμένα σὲ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, δεξιὰ γ' ἀ- γόρια, ἀριστερά δὲ τὰ κορίτσια, ὡς πειὸ προοδευτικά.

Ἡ ἔγκριτος ἐφημερίς «*Μεταπολίτευσις*» ἀναφέρει: ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἀπριλίου 1943.

Τὸ Συσσίτιον τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὸ καθίδρυμα αὐτὸ τῆς φιλανθρωπίας, ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὴν ὁμογένειαν. Ἡ παροχὴ τροφῆς εἰς ἄνω τῶν 300 ἀπόρους καὶ πτωχοὺς μαθητὰς ὑπὸ τὰς παρούσας μάλιστα συνθήκας, ὡς καὶ ἡ παροχὴ ἐπίσης ἐνδυμάτων καὶ ὑποδημάτων δὲν δύναται νὰ μὴ συγκινήσῃ τὴν ψυχὴν ἐκάστου καὶ προκαλέσῃ συνάμα τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν διὰ τὸ ἄστυλον τοῦτο τῆς φιλανθρωπίας.

Ἡ ὁμογένεια σεμνύεται καὶ χαίρει διὰ τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον συντηρεῖται διὰ τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ.

Ψυχὴ τῆς ὄλης ταύτης κινήσεως εἶναι ὁ ἀθυρῶν ἐργαζόμενος καὶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντός του ἀγνὸς λευίτης ἱεροδιάκονος Αἰμιλιανός, ὁ ὁποῖος ἐξασκεῖ τὸ ἔργον τῆς φιλανθρωπίας μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἔχων ὡς στόχον τὴν εὐρυσίαν τοῦ κύκλου τῆς φιλανθρωπίας καὶ τὴν καλύτεραν διατροφὴν τῶν σιτιζομένων.

Ἡ ἔγκριτος «*Ἐφημερίς*» ἀναφέρει: ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Ἀπριλίου 1943.

Ἡ εὐποία ἂν πρέπει νὰ στρέφεται πρὸς ὅλας τὰς ἡλικίας, δέον ἔν τούτοις νὰ προτιμᾷ τὴν ἡλικίαν τὴν παιδικήν, ἢ ὅποια ὑπόκειται καὶ ἥτις συγκεντρώνει τὰς ἐλπίδας μας ἐπὶ τοῦ μέλλοντος. Τὸ παιδί πρέπει νὰ φάγη,

νὰ διαιτᾶται ὑγιεινῶς καὶ πρὸ παντός τὸ παιδί ποὺ πνευματικῶς κουράζεται μὲ τὰ μαθήματά του.

Δι' αὐτὸ τὰ μαθητικά συσσίτια πρέπει νὰ προσελκύουν τὰς προτιμήσεις τῶν δωρητῶν καὶ τῶν φιλανθρώπων.

Τὸ Συσσίτιον τῆς Ἀγίας Τριάδος, ποὺ εἶναι τὸ ἀρχαιότερον καὶ λειτουργεῖ τελειότατα παρέχον καθημερινῶς τροφὴν εἰς ἑκατοντάδας παιδιῶν, μόνον συμπαθείας συγκεντρώνει διὰ τὴν κοινωφελῆ δράσιν του.

Τὸ συνιστῶμεν διὰ τὰς προσφορὰς σας, ὡς ἐπιτελοῦν τὸν ἱερώτερον σκοπὸν.

Ἡ ἑβδομαδιαία φιλολογικὴ ἐπιθεώρησις «*Τὰ Νέα*» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Νοεμβρίου 1943 ἀναφέρει:

Τὰ «*Νέα*» τὰ ὁποῖα ἐτόνισαν ἰδιαίτερος τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς ὄργανωμένης φιλανθρωπίας διαπιστώνουν μετ' ἰδιαίτερας εὐχαριστήσεως τὴν γόνιμον καὶ πολυσχεδῆ δράσιν τοῦ πρεσβυγενοῦς συσσιτίου τῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ ὁποῖου ἡ εὐεργετικὴ δράσις ἐξελίσσειται συνεχῶς, οὕτως ὥστε ἐκτός τῆς θερμοῦς οὐσιαστικῶς τροφῆς ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ κρέας, ἐκτός τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς, καὶ ὀπωρικὸν τρις τῆς ἑβδομάδος, καταβάλλει τὰ δίδακτρα τῶν ἀπόρων τροφίμων οἱ ὁποῖοι ἀνῆλθον εἰς 300, τοὺς ἐφοδιάζει μὲ βιβλία καὶ ἐνδύματα καὶ ἐπὶ πλέον παρέχει μνησιατὸν ἐπίδομα εἰς τὰς οἰκονομίας τῶν σιτιζομένων.

Ἡ σημασία τοῦ ἔργου τοῦ ἐν λόγῳ συσσιτίου ἐξαιρεται ἀφ' ἑαυτῆς καὶ τόσον ὁ ἀκάματος ὑπεύθυνος διευθυντῆς καὶ διαχειριστῆς, ὁ ἱεροδ. κ. Αἰμιλιανός, ὅσον καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Κοσμητείας εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρων συγχαρητηρίων.

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΚΑΘΗΜΕΝΑΙ ΕΞ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ :

ΚΑΛΔΙΟΠΗ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ, ΑΘΗΝΑ ΠΡΙΝΤΖΗ, ΣΜΑΡΩ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ, ΕΥΡΩ ΠΑΣΤΕΛΑΔΑ,
ΑΙΚ. ΤΙΚΤΕΡΙΑΔΟΥ, ΤΕΡΨΗ ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ, ΚΑΘΟΠΑΤΡΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ, ΛΑΙΚΗ ΕΦΡΑΙΜΙΔΟΥ,
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΤΑΝΟΥ, ΚΑΙΤΗ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΟΥ.

ΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὁ φιλανθρωπικὸς χαρακτήρ τῶν συσσιτίων δὲν ὑπῆρξεν ἄγνωστος. Συναντῶμεν αὐτὰ εἰς αὐτὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Εἶνε τὸ σύστημα τῶν λεγομένων *ἀγαπῶν*. Πρὸς κατανόησιν τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἀναγνώσατε ὅσα σχετικὰ διαλαμβάνουσιν αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων (β'. 44 δ'. 32). Θὰ μάθητε ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν πρώτων χριστιανῶν ἐπαφή καὶ κοινωνία δὲν περιορίζετο μόνον εἰς τὴν προσευχὴν, τὸ κήρυγμα καὶ τὴν θείαν μετάληψιν, ἀλλ' ἐξετείνετο καὶ περαιτέρω. Δηλαδή εὐθὺς ἀμέσως παρετίθετο ἐντὸς τῶν εὐκτηρίων οἴκων ἢ τοῦ περιβόλου αὐτῶν ἡ *τράπεζα τῆς ἀγάπης*.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολὺ, δυστυχῶς ὅμως ὄχι ἄνευ ἀνωμαλιῶν καὶ προστριβῶν καὶ παρεξηγήσεων εἰς βαθμὸν μάλιστα τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐπέμβῃ ἐπισήμως ἡ Ἐκκλησία καὶ νὰ καταδικάσῃ ὄχι βέβαια αὐτὸ τοῦτο τὸ σύστημα,

ἀλλὰ τὴν ἀταξίαν, τὴν κατάχρησιν, τὸν ἐκφυλισμὸν αὐτοῦ.

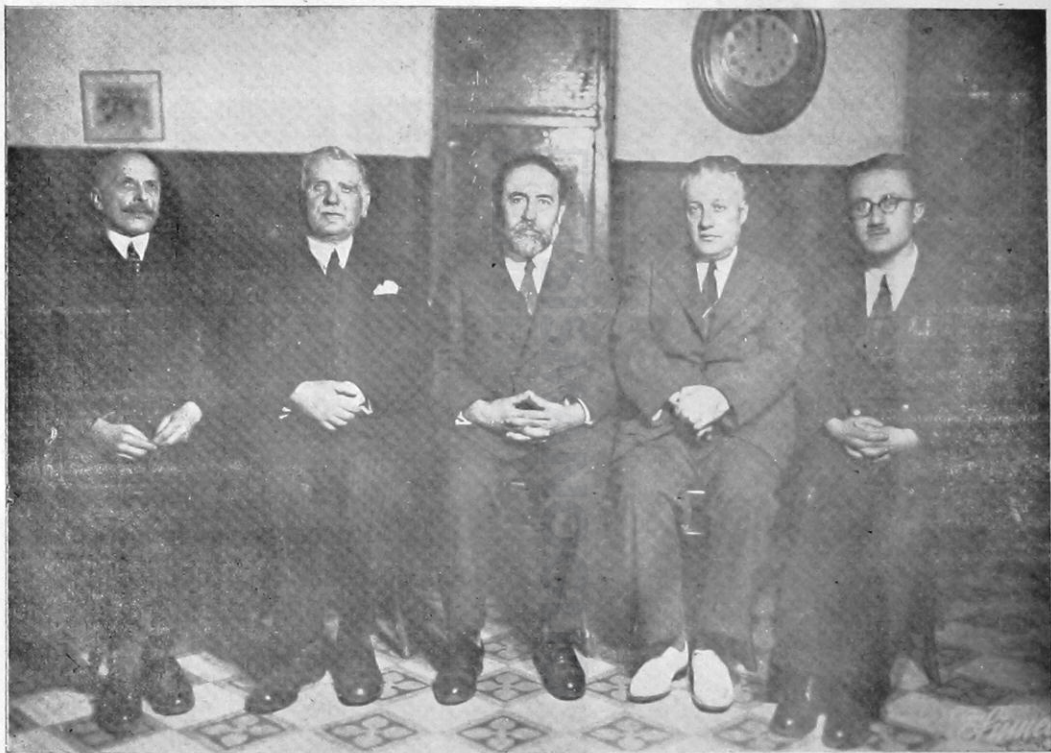
Κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας ἢ πρὸς τὸν πλησίον *ἐμπρακτος* ἐκδήλωσις αἰσθημάτων ἀγάπης ἀποτελεῖ καθῆκον ἀπαραίτητον καὶ υποχρέωσιν ἱερὰν. Αἰσθήματα περιοριζόμενα μόνον εἰς λόγους, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δυνάμεθα ὀλίγον ἢ πολὺ νὰ συνοδεύσωμεν αὐτοὺς καὶ δι' ἔργων, δὲν ὠφελοῦσιν εἰς τίποτε. «Ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὡς τῆς ἐφημέρου τροφῆς, εἶπη δέ τις αὐτοῖς, ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;» (Ἰακώβ. β'. 15-16).

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μία τῶν καλλιτέρων ἐκδηλώσεων *ἐμπράκτου ἀγάπης* πρὸς ὄλας τὸς τάξεις τῶν πτωχῶν εἶνε καὶ τὸ χορτάζειν αὐτοὺς διὰ θερμῆς καθημερινῆς τροφῆς. Καὶ τοῦτο τὸ σύστημα ἢ Ἐκκλησία καὶ ἐπιηυλό-

γῆσε καὶ ἐφαρμόζει ἐντατικῶς καὶ ἄλλως καὶ διὰ συσσιτίων. Οἱ περίβολοι αὐτῆς μετεβλήθησαν εἰς κέντρα ὀργανωμένης φιλανθρωπίας ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης καὶ αἰσθάνεται κανεὶς τὴν μεγαλύτεραν συγκίνησιν ὅταν παρευρεθῆ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διανομῆς τροφῆς θερμῆς εἰς ἐνδεεῖς γῆρας καὶ ἀναξιοπαθοῦσας οἰκογενείας ἢ τῆς παραθέσεως τῆς τραπέζης τῆς ἀγάπης εἰς πτωχὰ καὶ ὄρφανὰ παιδιὰ, φοιτῶντα μάλιστα εἰς σχολεῖα. Τὸ ἡμέτερον συσσίτιον τῆς Ἁγίας Τριάδος Πέραν εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐλογούμενα καὶ ὑπὸ τῆς κοινωνίας συμπαιθῶς παρα-

κολουθούμενα συσσίτια τῶν ἱ. περιβόλων.

Ἐν ὑπολείπεται καὶ αὐτὸ συνιστᾶται. Νὰ βοηθῶμεν, νὰ ὑποστηρίξωμεν αὐτὰ ἐξακολουθητικῶς. Νὰ προσφέρωμεν ὅ,τι δυνάμεθα καὶ ὄχι ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ μὲ προαίρεσιν καλὴν, μὴ λησμονοῦντες ποτὲ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς» (Β'. Κορ. Θ'. 6. 7).

Ο ΣΕΒ. Μ. ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

ΜΑΣ ΕΔΙΔΑΞΕΣ τὴν ὀραιότερη προσευχή, ἡγεμάτη ἀπλότητα, χωρὶς δουλοφροσύνη, χωρὶς πολυλογία. Ὑφασμένη σ' ἓνα τόνο ἐγκάρδιου, ἤρεμο, βαθύ, ἀπέριττο, πλημμυρισμένο ἀπὸ ἐμπιστοσύνη. Ἀπληλαγμένη ἀπὸ φιλολογικὴ προσπάθεια καὶ θεολογικὴ συζήτησι.

Πατέρας μας εἶσαι, μᾶς ἀγαπᾶς, σὲ ἀγαποῦμε, πολλὰ λόγια δὲν χρειάζονται, τὴν κατάστασί μας ἴην βλέπεις, πολλὰ πράγματα δὲν σὲ ζητοῦμε: λίγο ψωμί, συγγνώμη, προστασία, βοήθεια.

Πεινοῦμε τὴν ζωὴ καὶ τὴν δικαιοσύνη, τὴν ἐνίσχυσι καὶ τὴν παραμυθία, τὸν λόγον σου νοσταλοῦμε, καὶ αἰσθανόμεθα γιὰ σένα ὅτι αἰσθάνεται τὸ παιδί, ὅταν ἀνεύρη τὸν πατέρα του, ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφόν του. Τόσοι περιμένουν νὰ σὲ μιλήσουν καὶ σὲ περιμέναν γενεές. Ἡ ζωὴ μας εἶναι γεμάτη ἀπ' ἀναμονὴ τοῦ πειὸ καλοῦ πράγματος, γιὰτὶ νοσταλοῦμε τὴν τελειότητα καὶ ἴην αἰωνιότητα. Μὰ σήμερα σὲ ζητοῦμε λίγα πράγματα, τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, σοῦ φέρνουμε στὸ

σπίτι σου τὸ φτωχὸ παιδί, τὸ ρημαγμένο, κι' ὅταν χτυποῦμε τὴν θύρα τοῦ πλούσιου, εἶναι σὰν νὰ λέμε: «Πάτερ ἡμῶν», κρατῶντας σφιχτὰ στὰ χέρια μας τὸ παιδί αὐτό, ποῦναι γιὰ μᾶς καὶ γιὰ σένα ὁ πειὸ μεγάλος θησαυρός, ἀτίμητος, ἀζύγιστος, ποῦ μπορεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ γιὰ ὄλους μας τὴν αἰώνια ζωή. Ἔτσι μᾶς μίλησε ὁ υἱὸς σου ἅγια, βαθεῖα, συγκλονιστικὰ γιὰ τὶς πανανθρώπινες ἀξίες, γιὰ τὸ παιδί, γιὰ τὸν φτωχό, γιὰ τὸν λαό.

Ὑπερβολικὴ φροντίδα δὲν χρειάζεται. Μᾶς θέλεις νὰ μοιάσουμε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ποῦ τὰ τρέφεις, χωρὶς αὐτὰ νὰ σπέρνουν, καὶ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ ποῦ τὰ ντύνεις μὲ τόση ὀμορφιά, χωρὶς αὐτὰ νὰ ὑφαίνουν καὶ νὰ ράπτουν. Ἡ θεία σου πρόνοια γλυκὰ χύνεται ἐπάνω μας μαζὶ μὲ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου.

Εἶσαι πολὺ πλησίον μας, εἶσαι ἢ ἀγάπη ποῦ γιὰ μᾶς ἔγινε σάρκα. Εἶσαι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μας, ἀφοῦ εἶσαι εἰς τὸν οὐρανό, ἢ δὲ ψυχὴ εἶναι ἓνα κομμάτι, τὸ καλύτερο, τοῦ οὐρανοῦ, εἶναι ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ. Εἶσαι ὁ νυμ-

φίος τῆς ψυχῆς μας, καὶ θέλεις νὰ σὲ μιλάμε μὲ γλυκύτητα καὶ νὰ σὲ ζητᾶμε, καὶ σὺ νὰ μᾶς δίνης, ὅλο νὰ μᾶς δίνης. Ἡ γῆ μιλάει πολλὰ ὁμορφα πράγματα στ' αὐτιά μας. Μὰ ἂν μάθουμε ν' ἀκοῦμε ἐσένα, θὰ γενοῦμε ἀνέκφραστη γλυκύτητα, τῆς γῆς τὸ τραγοῦδι τότε θὰ ξεχασθῆ, θὰ σβύσῃ.

Ἄλλὰ τὰ λόγια μας τὰ θέλεις ζωντανά, νὰ εἶναι ἢ μετὰφρασις τῶν ἔργων μας, τῶν πράξεών μας, τῆς ἔμπρακτης ἀγάπης μας πρὸς τὸν πλησίον. Αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημά σου, αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος σου, ὁ νόμος σου τῆς καλωσύνης καὶ τῆς τελειότητος. Ἡ ἀγάπη σου εἶναι ὁ ἄρτος, ὁ Δεῖπνος ὁ μυστικός.

Αἱ λέξεις σου «Ἁγιασθῆτω... Ἐλθῆτω... Γενηθῆτω...» εἶναι ἐξαίσια ἐμβατήρια πρὸς τὴν πορείαν τοῦ δρόμου τοῦ μέλλοντος, δίνουν μορφήν εἰς τὴν κραυγὴν τοῦ λαοῦ, θέτουν τὸ μεγάλο πρόβλημα, γιὰ νὰ νοιώσουμε τὴν ἀδικίαν τῆς κοινωνίας ὡσὰν ζήτημα, ὡσὰν σκάνδαλον. Θέλεις νὰ ἐργασθοῦμε νὰ γίνῃ τὸ θέλημά σου, νὰ ἔλθῃ ἡ πλήρης δικαιοσύνη, ἡ ἀγάπη ἢ ἀδελφική, ἢ ἀπέραντη. Γενηθῆτω τὸ θέλημά σου δὲν σημαί-

μει ἐδῶ, ὅπως εἰς τὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆς τὴν νύκτα τῆς ἀγωνίας, ἐγκατέρησι, σιωπηλή, παθητικὴ ἀντίστασι, ἀλλ' ἐργασία πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ πλησίον, ἔμπρακτι πρὸς αὐτὸν ἀγάπῃ.

Δὲν σὲ ζητοῦμε κάθε βοήθεια οὔτε πλοῦτι, ἀλλ' ὅ,τι μᾶς χρειάζεται, λίγο ψωμί, κι' αὐτὸ ὕστερα ἀπὸ ἐργασία τίμια καὶ χρηστή, συγγνώμη σὲ ζητοῦμε, ὕστερα ἀπὸ τόσες ἀνησυχίες καὶ ἄσβεστες δίψες. Γιὰ νὰ τραφῆ ἡ ψυχὴ μὲ τις οὐράνιες τροφές, πρέπει νὰ στηριχθῆ τὸ σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον μένει, μὲ ψωμί.

Μιὰ ἀκτίνα φωτός, ὑπόσχεται εὐτυχίας, λέξι ἀγάπης. Αἰῶνια τώρα οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν τὸν ἄρτον τῆς ἀλήθειας, τῆς ἐλπίδας. Σοῦ τὸν ζητοῦμε μὲ ἀνυπομονησίαν, σὰν πιστωταὶ προνομιούχοι, μᾶς ἔδωκες σὺ τὸ δικαίωμα, αὐτὸ εἶναι τὸ νέο τῆς νέας σου βασιλείας. Πόσα μάτια γεμᾶτα τρυφερότητα, γεμᾶτα προσδοκία, στρέφονται τὴν στιγμή αὐτὴ σὲ σένα.

Σὰν ἀπ' τὴν Κασσιανή, βγαίνει ἀπ' τὴν καρδιά μας ἡ ἰκεσία. Πόσοι πέθαναν, φωνάζοντας πεινοῦμε, παραγνωρίζομαστε, ἀγαποῦμε. Δέξε μας,

Πάτερ. Κι' ἂν εἴμεθα ἁμαρτωλοί, θὰ μᾶς δεχθῆς
μὲ ἔορτή, ὅπως δέχθηκες τὸν φυγάδα, τὸν ἄσω-
τον, ἐπιστρέφοντα.

Νὰ μᾶς καλύψης μὲ τὴν συγγνώμη σου,
εἶσαι ὁ αἰώνιος πιστωτής μας. Ὅσο μποροῦμε
καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμε τὸν ἀδελφόν μας. Νὰ μᾶς
προστατεύσης. Ἀδύνατοι εἴμεθα, σαρκικοί, ὁ
κόσμος εἶναι ὠραῖος, ἡ ζωὴ γεμάτη γλυκύτητα,
ἡ παγίδες πολλές. Προφύλαξέ μας. Μὴ κλείσης
τὸν δρόμο πού μᾶς φέρνει στὴν οὐράνια βασι-
λεία σου. Κι' ἂν ἔχουμε πέση, σῶσέ μας, βοή-
θησέ μας.

Σὺν ἴσοι πρὸς ἴσον σοῦ μιλάμε, δὲν πταίου-
με, ὁ υἱός σου μᾶς ἔδωκε αὐτὸ τὸ δῶρο. Καὶ κάθε
μέρα ἔτσι θὰ σοῦ μιλάμε. Ἡ οὐράνιά σου αὐτὴ
προσευχὴ μᾶς κάμνει νὰ αἰσθανθοῦμε μιὰ ἀλή-
θεια ἀνέκφραστη: Σὺ ὁ Πατὴρ εἶσαι εἰς τὸν
οὐρανόν, εἶσαι μέσα μας. Σὺ πού μᾶς εἶπες:
«Ποῖος ἀπὸ σᾶς, ἐὰν ὁ υἱός του τὸν ζητήση
ἄρτον, θὰ τοῦ δώσῃ πέτρα;» Τώρα ξεύρουμε ποῦ
πᾶμε. Στὸν Πατέρα μας.

Ἡ λέξις αὐτὴ εἶναι τὸ μεγαλύτερο ὄνομα
πού σοῦ δίνουμε, εἶναι ὁ θεϊότερος ὄνομα πού
σοῦ ψάλλουμε. Πάτερ ἡμῶν!

ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ

ΜΗΠΩΣ συσσίτιον πρέπει νὰ ὀνομάζωμεν μόνον τὸ συσσίτιον τῶν πτωχῶν παιδιῶν τοῦ Σχολείου, διὰ τὸ ὁποῖον τόσοι φιλάνθρωποι κυρίαί καὶ κύριοι τρέχουν καὶ ἐργάζονται καὶ ὅλοι προθύμως προσφέρομεν;

— Μήπως συσσίτιον δὲν ἴμπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ καὶ τὸ τραπέζι ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρατίθενται τὰ φαγητὰ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας καὶ μάλιστα ὅταν παρακάθεται ἐκεῖ ἐνίοτε καὶ πτωχὸς συγγενὴς ἢ γείτων;

— Ὅπου ὑπάρχει μικρὸς ἢ μεγάλος ἀριθμὸς συνδαιτημόνων, ἐκεῖ ἢ λέξις αὐτὴ ἔχει γλωσσικῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀπορρέον ἀπὸ τὴν γραμματικὴν αὐτῆς ἔννοιαν. Σίτος ἐξ οὗ ὁ ἄρτος, ἢ βᾶσις τῆς τροφῆς μας σιτίζομαι καὶ συσσιτίζομαι εἰς τὸ συσσίτιον ὅπου τὸ ἴδιον φαγητὸν συντρώγομεν ὡσὰν ἀδελφοί.

— **Ἀδελφοί!** Τί συχνὰ πού ἀκούομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅτι εἴμεθα ὅλοι ἀδελφοί; Ἀδελφοί, λέγει ὁ Παῦλος πρὸς τοὺς Κορινθίους, πρὸς τοὺς Ἐφεσίους, πρὸς τοὺς Γαλάτας, τοὺς Κολασσαεῖς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, Παῦλος ὁ ἀπὸ τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας! Καινούργιος κόσμος ἐκτίζετο τότε εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ἀποστόλων τῆς Ἀγάπης, πού εἶχε λησμονηθῆ μέσα εἰς τὸν θό-

ρυβον τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς τοῦ μίσους καὶ τῶν πολέμων. «Τῆς δὲ εὐπορίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός» ἐφώναζεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τῆς συναδελφώσεως τῶν ἐθνῶν!

— Ἀγᾶπαι ὀνομάσθησαν τὰ πρῶτα χριστιανικὰ συσσίτια, διότι ἀγάπη σημαίνει συσσίτιον, καὶ συσσίτιον ἀγάπη. Τὸ αἷτιον ἀντὶ τοῦ αἰτιατοῦ.

— Ἀδελφοὺς ἀγαπητοὺς εἶχεν ἀποκαλέσει ὁ Παῦλος καὶ τοὺς κατοίκους τῆς αἰωνίας λεγομένης πόλεως. Ἀλλὰ ἐκεῖ ἰσχυρίσθησαν ὅτι προτιμᾶται ὁ Κηφᾶς «ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.» Δὲν εἶναι μοναδικὸν ἢ σπάνιον φαινόμενον ἢ ἰδεολογία νὰ μολύνεται μὲ ὑπολογισμοὺς! Ἡ ἀδελφότης παρηγκωνίσθη καὶ αἱ ἱεραὶ τράπεζαι ἐχωρίσθησαν, καὶ ἡ καθολικὴ ἀγάπη ἔγεινε πάλιν χίμαιρα. Πόλεμος ἀντὶ ἀγάπης, μίσος ἀντὶ ἐλεημοσύνης, ἐπίδειξις ἰσχύος πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς, πρὸς τοὺς διωγμένους.

— Μήπως συσσίτιον δὲν εἶναι ἡ σφαῖρα τῆς Γῆς ὀλόκληρη μὲ συνδαιτημόνας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους; Μήπως ὁ Πανάγαθος δὲν εἶναι ὁ Μέγας Σιτιστής, ἡμεῖς δὲ τὰ ἀχάριστα τὰ πολὺ ἄτακτα παιδιά του;

Ο ΣΕΒ. Μ. ΣΑΡΔΕΩΝ — Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ — Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΣΟΥΣ ΑΡΤΟΥΣ ΕΧΕΤΕ;

ΠΕΡΙ τὸν θεῖον Διδάσκαλον εὐρίσκονται συνηγμένοι ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, εἰς ἓνα τόπον ἐρημικόν, πεντακισχίλιοι ἄνδρες, ἐκτὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων, διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν θεσπεσίαν διδασχὴν Του. Ὁ ἥλιος ἔκλινεν ἤδη πρὸς τὴν δύσιν, καὶ τὰ πλήθη αἰσθάνονται ὄξεις τοὺς νυγμοὺς τῆς πείνης... Αἱ δὲ ὑπάρχουσαι προμήθειαι ἐξηντλήθησαν! Πῶς θὰ ἐξοικονομηθῇ ἡ περίστασις; Οἱ μαθηταὶ μὲ ἀνησυχίαν ὑπενθυμίζουσι εἰς τὸν Διδάσκαλον, ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἀπολύσῃ τὸν πεινῶντα ἐκεῖνον « ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλω κόμας καὶ τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσι καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν ». Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐρωτᾷ « πόσους ἄρτους ἔχετε; ». Περιέργως ἐρώτησις! « Ἄλλὰ πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; ». ἀποκρίνονται μὲ προφανῆ ἐκπληξιν οἱ Ἀπόστολοι. Δὲν βλέπει λοιπόν, ὅτι ὁ τόπος εἶναι ἐρημικός, οἱ δὲ πεινῶντες εἶναι χιλιάδες ὄλοι;

Πόσους ἄρτους ἔχετε; Καὶ ὁμοῦ δὲν εἶναι

ἄκαιρος καὶ ἄσκοπος ἡ ἐρώτησις. Ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ παρὰ τοῖς Μαθηταῖς τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκοντος. Θὰ θαυματοουργήσῃ βεβαίως ὁ Κύριος, θὰ μεταχειρισθῇ τὴν θεϊκὴν Του δύναμιν διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν πείναν τοῦ πλήθους ἐκεῖνου. Ἄλλὰ θὰ ἔπρεπε καὶ οἱ Ἀπόστολοι νὰ καταβάλουν τὴν εἰσφορὰν των εἰς τὸ ἔργον τῆς φιλανθρωπίας, νὰ προσκομίσουν καὶ αὐτοὶ τὴν προσφορὰν των εἰς ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας. Εἶναι μηδαμινὴ ποσοτικῶς ἡ προσφορὰ τῶν πέντε ἄρτων ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς χιλιάδας τοῦ λιμώττοντος λαοῦ. Ἄλλ' ὁ Κύριος θὰ τὴν εὐλογήσῃ, θὰ τὴν ἀξιοποιήσῃ, θὰ τὴν καταστήσῃ βάσιν καὶ πυρῆνα τοῦ θαυματοουργικοῦ πολλαπλασιασμοῦ! Καὶ θὰ ἀναδείξῃ τὴν ἀλληλεγγύην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλὲς θεμέλιον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ἡ ἐρώτησις ἀπευθύνεται πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινότητος, τῆς Κοινωνίας, εἰς ἐκάστην περίπτωσιν συναντήσεώς

μας με τὰ θύματα τῆς δυστυχίας. Καὶ φέρει τὸν τόνον μᾶς ὑπομνήσεως περὶ τοῦ καθήκοντος τὸ ὁποῖον ἔχομεν, καὶ ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς χριστιανοί, νὰ προσερχώμεθα ἐπίκουροι εἰς τὴν ἔνδειαν τῶν πτωχῶν, «τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐλαχίστων».

Ὅταν μοιράζεσθε με τοὺς οἰκείους σας τὴν χάριν τῆς οἰκογενειακῆς ἐστιάσεως, ὅταν, μετὰ τὸν μόχθον τῆς ἡμέρας, δοκιμάζετε τὸ αἶσθημα τῆς ἱκανοποίησεως διὰ τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα κέρδη τῆς ἐντίμου ἐργασίας σας, πιστεύετε ὅτι πλησίον σας παρίσταται ὁ Θεός, ἐρωτῶν ἀπαιτητικῶς «τὶ θὰ διαθέσητε διὰ τοὺς πεινῶντας, διὰ τοὺς ἐνδεεῖς, διὰ τὰ ὄρφανὰ καὶ ἀπροστάτευτα παιδιά»;

Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ἡ ὑπόμνησις αὕτη ἀναμφιβόλως γίνεται αἰσθητὴ εἰς κάθε χριστιανόν, ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον περίβολον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅπου, παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἄλλα εὐαγῆ καθιδρύματα, στεγάζεται καὶ λειτουργεῖ καὶ τὸ ὁμώνυμον Ἰησοῦς Χριστός, τὸ καύχημα τοῦτο τῆς παρ' ἡμῖν ὀργανωμένης φιλανθρωπίας. Διερμηνεύεται δὲ καὶ εἰς πᾶσαν αἴτησιν προσερχομένην ἀπὸ μέρους τῶν πεπιστευμένων τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ συμπαθοῦς τούτου

ιδρύματος, ὅπου με ἀξιάγαστον προσοχὴν τόσοι πτωχοὶ ἐπιχορηγοῦνται, ἑκατοντάδες δὲ ἀπόρων παιδιῶν «εὐρίσκουσιν ἐπισιτισμὸν» καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκπαιδεύσεώς των. Εὐτυχεῖς, ὅσοι με ἰλαρότητα προσώπου καὶ διαθέσεως ἀπαντῶσιν εἰς τὰς ἐκκλήσεις του. Ἐφαρμόζουν τὴν ἀρετὴν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Πραγματοποιοῦσιν ὅ,τι ἠθέλησε νὰ διδάξῃ ὁ Κύριος, ὅταν ἀπήτησε τὴν προσαγωγὴν τῶν πέντε ἄρτων. Ἡ προσφορά των δίδει βάσιν εἰς τὴν ἀποτελεσθῆναι τοῦ πολλαπλασίου, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὸ φιλάνθρωπον ἔργον τοῦ Συσσιτίου.

Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ἐάν, ὡς πιστεύομεν, τὰ ὑπερφυῆ γεγονότα τοῦ βίου τοῦ Κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα Του δὲν εἶναι ἀπλῶς γεγονότα ἱστορικά, ἀλλ' ἔχουσι δι' ἡμᾶς καὶ θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν σημασίαν, ἡ σκηνὴ τοῦ θαυματουργικοῦ χορτασμοῦ ἐνός πεινῶντος λαοῦ, συνδεδυασμένη μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Ἀποστόλων διὰ τῶν πέντε ἄρτων, εἶναι ἐξόχως διδακτικὴ. Διδάσκει, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς θέλει συνεργοὺς καὶ ὄργανα εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς φιλανθρώπου Προνοίας Του.

Κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων, ἃς

προσκομίζωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν Χριστὸν τὰ δῶρα τῆς φιλανθρωποῦ ἀγάπης μας. Παρακατατιθέμενα εἰς τὰς παντοδυνάμους χεῖρας Του, θὰ εὐλογῶνται, θὰ πολλαπλασιάζωνται, θὰ ἐπεκτείνουν τὴν ζωὴν μας, θὰ ἀναδίδουν τὸ ἄρωμα ἀγνώστων τέως ἀρετῶν. Ὅσῳ περισσότερον διαθρύπτομεν τὸν ἄρτον τῆς ἀδελφότητος, τῆς καλωσύνης, τῆς ἀγάπης, τόσῳ μᾶλλον θὰ περισσεύῃ. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ περισσεύει, πολλαπλασιάζεται εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ τὴν μοιράζῃ εἰς τοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἄσκησιν τῆς φιλανθρωπίας.

Πόσους ἄρτους ἔχετε; Δὲν θὰ ἐπανίδῃ πλέον ἢ ἀνθρωπότης τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου νὰ ἐπαρῆ εἰς τὰ πλήθη μὲ ὀλίγον ἄρτον. Ἀλλὰ τί σημαίνει; Ἡ σκηνὴ ἐκεῖνη τῆς ἐρήμου οὔτε εἰς ὠρισμένην ἐποχὴν ἀνήκει, οὔτε φέρει σταθε-

ρὰν χρονολογίαν. Συνεχίζεται, ἐπαναλαμβάνεται, πολλαπλασιάζεται. Τὰ Συσσίτιά μας εἶναι τὰ « συμπόσια » καὶ αἱ « πρασαὶ » τῆς Εὐαγγελικῆς Ἱστορίας. Ἐπαναβλέπομεν τὸν Χριστὸν εἰς τὰς προσφορὰς καὶ τὰς θυσίας τῶν φιλανθρώπων.

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ προφασίζεται τὴν χαλεπότητα τῶν καιρῶν. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἀπογοιτεῦται πρὸ τῶν περιστατικῶν δυσχερειῶν. Ὅπου ὑπάρχει καλὴ θέλησις, ὁ Θεὸς εἶναι πρόθυμος νὰ τὴν εὐλογήσῃ, νὰ τὴν ἐνισχύσῃ. Καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐρωτῶμεν « Ἀλλὰ πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον » ἐνδεῶν καὶ ἀπροστατεῦτων; Διότι μεταξύ μας εἶναι πάντοτε παρὼν Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, μέσα εἰς τὴν ἔνδειαν τῆς Ἐρήμου, εἶπε « πόσους ἄρτους ἔχετε »;

ΗΤΟΝΗΣΕΝ Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ;

ΣΚΕΦΕΙΣ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, εἴτε κακῆς συνηθείας, βλέπουν ὅλα στὸν κόσμον μαῦρα, στραβὰ καὶ ἀνάποδα.

Εἶναι οἱ κύριοι ἀπαισιόδοχοι. Διαρκῶς θυμῶνται καὶ νοσταλγοῦν τὸν «παλιὸ καλὸ καιρὸ», ὅποτε ὅλα — κατ' αὐτοὺς — ἦσαν καλὰ καὶ βολικά, ἀγνὰ καὶ ἄδολα, φαιδρὰ καὶ εὐχάριστα. Γι' αὐτὸ τοὺς ἐμπνέει ἀνίατη μελαγχολία ἢ δύστυχη ἐποχὴ μας, ἡ ὅποια κατ' αὐτοὺς εἶναι δύσκολη, ἀνιαρὴ, ἀνάποδη, ἀνυπόφορη . . .

Οἱ βαρυναλοῦντες τῆς ἐποχῆς μας μὲ τὰ μαῦρα ματογυῶλια τῆς ἀπαισιοδοξίας των βλέπουν καὶ κρίνουν κάθε ὄψιν τῆς ζωῆς: τὴν πολιτικὴν, τὴν κοινωνικὴν, τὴν φιλολογικὴν, τὴν καλλιτεχνικὴν, τὴν ἠθικὴν, τὴν θρησκευτικὴν, τὴν φιλανθρωπικὴν κ. ἄ.

Σχετικῶς μὲ τὴν φιλανθρωπίαν οἱ κύριοι ἀπαισιόδοχοι φρονοῦν καὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι στὴν

παλιὰ καλὴ ἐποχὴ οἱ κρουνοὶ τῆς φιλανθρωπίας μολονότι ἔτρεχαν πλουσιοπάροχα, ὅμως ἦσαν ἀστείρευτοι καὶ δὲν ἄφηναν κανενὸς διαψασμένον τὰ χεῖλη ἀδρόσιστα.

Χιλιάδες χρυσῶν λιρῶν, λέγουν, ἐξωδεύοντο διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων τῆς ἐδῶ ὁμογενείας καὶ δεκάδες χιλιάδων ἀσθενῶν, ὄρφανῶν, ἀναπήρων, ἀπόρων καὶ ἀποκλήρων εὗρισκον εἰς τὰ ἄσυλα τῆς φιλανθρωπίας θεραπείαν, στέγην, τροφήν, περιθαλψιν, μόρφωσιν καὶ τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν, γηροκόμησιν κ. λ. Ἐνῶ σήμερον . . . ; Σήμερον, λέγουν, ζοῦμε σὲ μιὰ θλιβερὴ ἐγωϊστικὴ ἐποχὴ, ὅποτε ὁ καθένας μόνον γιὰ τὸν ἑαυτὸ του φροντίζει, ἀργὰ δὲ καὶ κάπου συγκατανεύει νὰ προσφέρῃ μερικὰ ψυχία τῆς τραπέζης του καὶ κερμάτια τοῦ βαλαντίου του στοὺς δεινοπαθοῦντας συνανθρώπους του. Σήμερον ὅσοι κρουνοὶ τῆς φιλανθρωπίας

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ 15ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1943

δὲν ἐστείρευσαν ἀκόμη ὀλοτελῶς, τρέχουν σταλαγματιὰ - σταλαγματιὰ....

Τέτοιες καὶ παρόμοιες μεμψιμοίρες σκέψεις ἀπαισιოდόξων ἀνθρώπων, νοσταλγῶν τῆς ἀλησμόνητης χρυσῆς ἐποχῆς τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, μὴ συμβαίνει μὲν ν' ἀκούω συχνά, δὲν ἠμπορῶ ὁμῶς νὰ τὰς συμμαρισθῶ.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ χαράσσοντος τὰς λιτὰς αὐτὰς γραμμὰς στὰ μοιρολόγια τῶν ἀπαισιოდόξων ὑπάρχει μεγάλη δόσις ὑπερβολῆς. Καὶ πρὸ πάντων αἱ κρίσεις τῶν χωλαίνουν ἐδῶ στὴν βᾶσιν των. Συγκρίνουν δύο καταστάσεις ἀνομοίας καὶ ἀπαιτοῦν ἀπὸ δύο ἀνίσους δυνάμεις ν' ἀποδώσουν ἰσοδύναμα ἀποτελέσματα.

Λησμονοῦν ὅτι ἡ ἐδῶ ὁμογένεια πρὸ τινῶν δεκάδων ἐτῶν ἀριθμητικῶς μὲν ἦτο τετραπλασία καὶ πενταπλασία, ἴσως, τῆς σημερινῆς, οἰκονομικῶς δὲ ἦτο κατὰ πολὺ εὐρυστοτέρα καὶ ἀκμαιότερα. Χωρὶς νὰ κάμω συγκρίσεις μεταξὺ δύο ἐποχῶν εἰς τὸ καιφάλαιον τῆς φιλανθρωπίας, φρονῶ ἀπλῶς ὅτι καὶ ἡ σημερινὴ ὁμογενὴς ἐδῶ Κοινωνία ἔχει ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς

ἀναξιοπαθοῦντας συνανθρώπους τῆς καὶ διὰ τοῦτο φιλοτιμεῖται νὰ ἀνταποκριθῆ κατὰ τὸ μέτρον τῶν οἰκονομικῶν τῆς δυνάμεων εἰς τὰς μεγάλας ἀπαιτήσεις τῶν δυσκόλων συνθηκῶν τῆς σημερινῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐδῶ ὁμογένεια φιλοτιμεῖται νὰ χορηγήσῃ μὲ ἰλαρότητα καὶ γεναιοφροσύνην εἰς πᾶσαν φιλανθρωπικὴν ὀργάνωσιν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ συσσίτια.

Οὐδέποτε ἄλλοτε, καθόσον ἐνθυμοῦμαι, ἐλειτούργουν ἐδῶ τόσα συσσίτια, ὅσα λειτουργοῦν εἰς τὰς ἡμέρας μας. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν τὴν πρώτην θέσιν κατέχει τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος συσσίτιον, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀκταετίας ἤνοιξε τὰς πύλας του εἰς ὀλίγας τινὰς δεκάδας ἀπόρων μαθητῶν καὶ σήμερον ἐξασφαλίζει θερμὴν καὶ τονωτικὴν τροφήν εἰς τρεῖς ἑκατοντάδας φερελπίδων νεαρῶν ὑπάρξεων!

Καθ' ἐκάστην ἀναγγέλλονται γενναιοδωροὶ εἰσφοραὶ εἰς εἶδη καὶ εἰς χρεῖμα, ἐξασφαλίζουσαι τὴν ἀπόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ συσσιτίου.

Ἡ προθυμία τῶν εἰσφορῶν εἶναι ἐνδειξις τῆς ἠθικοθηροσκευτικῆς εὐρωστίας τῆς ἐνταῦθα ὁμογενείας, ἐμφορουμένης λαμπρῶν αἰσθημάτων

χριστιανικῆς ἀγάπης, ἀλληλεγγύης καὶ φιλανθρωπίας.

Καὶ ἂν ὑπάρχουν μεταξύ μας καὶ ἀφιλόφρονοί τινες ἐγωῖσται, πάντως οἱ τοιοῦτοι δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὴν δλότητα, καθὼς νομίζουν οἱ μυωπάζοντες ἐπικριταὶ τῆς παρ' ὑμῖν φιλανθρωπικῆς κινήσεως.

Πρὸς τιμὴν τῆς ὁμογενείας πρέπει νὰ το-
νισθῆ, ὅτι φιλοτιμεῖται νὰ μὴ λησμονήσῃ τὴν
ἀποστολικὴν σύστασιν: «Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοι-

νωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις
εὐαρεστεῖται ὁ Θεός» (Ἐβρ. 13,16).

Οἱ φιλόφρονοι ὁμογενεῖς μας ἄς ἔχουν
τὴν βεβαιότητα, ὅτι αἱ ἀγαθαὶ παιδικαὶ προσευ-
χαὶ τῶν σιτιζομένων εἰς τὰ συσσίτια μας, αἱ
ὁποῖαι εἶναι ἐξόχως εὐπρόσδεκτοι ἀπὸ τὸν
Ἵψιστον, ὡς ἂν ὕμνος Χερουβικὸς ἀνέρχονται
πρὸς τὸν θρόνον Του, ἐξαιτούμενοι τὴν θεῖαν
εὐλογίαν ἐπὶ τοὺς φιλανθρώπους εὐεργέτας καὶ
προστάτας τῶν συσσιτίων καὶ ἐπὶ τοὺς εὐσεβό-
φρονας οἴκους των!

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ ΣΑΒ ΜΑΪΟΥ 1938

Η ΠΑΙΔΙΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΙΑ ΕΝ ΤΗ, ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΙΚΗ,

ΤΟ ΕΙΔΟΣ τοῦ ἀνά χειρὸς Πονήματος, τὸ περιορισμένον τοῦ χώρου καὶ ἡ ποικίλη μόρφωσις τῶν ἀναγνωστῶν καθιστοῦν δύσκολον, ἂν ὄχι ἀδύνατον, μίαν ἐιδικὴν ἐπιστημονικὴν πραγματείαν.

Πάντως μία ἐπιφανειακὴ ἀνασκόπησις ἐπὶ τῆς Παιδιοδοντοϊατρίας φρονῶ ὅτι θὰ εἶναι ὠφέλιμος διὰ τὰ παιδιά καί, ὡς τοιαύτη, καθίσταται ἐπίκαιρος καὶ σχετικὴ μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Συσσιτίου.

Καὶ μόνον ἡ ὑπαρξίς ἰδιαιτέρου κλάδου τῆς ὀδοντοϊατρικῆς τῶν παιδῶν, ὁ ὁποῖος, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἀποτελεῖ μίαν ἐπιστήμην, μαρτυρεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τῶν παιδικῶν ὀδόντων εἶναι πολὺ σοβαρὸν καὶ χρήζει ἰδιαιτέρας φροντίδος καὶ προσοχῆς. Περιττὸν νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι: μόνον οἱ στοματολογικῶς καὶ ὀδοντολογικῶς ὑγιεῖς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωσι σωματικὴν εὐρωστίαν, ἐπομένως καὶ πνευματικὴν ὑγείαν καὶ μακροζωίαν.

Ἡ ἐν γένει ἰατρικὴ συνεργάζεται, σήμερον, πλήρως, μετὰ τῆς ὑγιεινῆς, καλλιεργοῦσα τὴν δυναμικότητα ἀντιστάσεως, κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται καλλίτερον μὲ ὠρισμένας προσπαθείας, κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἐιδικῶς δέ, ἀπὸ ὀδοντολογικῆς ἀπόψεως, μεταξὺ τοῦ 6^{ου} καὶ 12^{ου} ἔτους. Καθῆκον λοιπὸν τῶν γονέων εἶναι νὰ ὀδηγοῦν τὰ τέκνα των εἰς τὸν ὀδοντοϊατρόν, ἀσχέτως ἂν ἔχωσι παράπονα ἀπὸ τοὺς ὀδόντας των: ὁ δὲ ὀδοντοϊατρὸς θὰ ἐπιχειρήσῃ τὰς δεούσας ἐπεμβάσεις καὶ θὰ τοῖς δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας συμβουλὰς, αἱ ὁποῖαι ποικίλουν ὅσον καὶ αἱ διάφοροι περιπτώσεις. Μὲ μίαν λοιπὸν διαρκῆ καὶ στενὴν συνεργασίαν γονέων καὶ ὀδοντοϊατροῦ θὰ ἀποκτήσουν τὰ παιδιά ἐντελῶς ὑγιεῖς ὀδόντας, ἀπαλλασσόμενα ἀπὸ τὸν τρομερὸν ὀδοντόπονον καὶ τὰς πολλὰς καὶ σοβαρὰς ὀδοντολογικὰς ἐπιπλοκάς. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ζητήματος τῶν παιδικῶν ὀδόντων ἐφείλκυσε τὴν προ-

σοχήν πολλῶν προηγμένων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων αἱ Κυβερνήσεις ἐπελήφθησαν τοῦ ζητήματος εἰς τὸ ἐπίσημον αὐτῶν κυβερνητικὸν πρόγραμμα. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν, λ. χ. ἦτις εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ μένη ἔξω τοῦ πολέμου, ἐθεσπίσθη, πρὸ μηνῶν, ὑποχρεωτικὸν δελτίον τῆς ὑγείας τῶν ὀδόντων: κάθε μαθητῆς, μόλις ἐγγραφῆ, τὸ πρῶτον, εἰς τὴν ἀστικὴν σχολήν, λαμβάνει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ὀδόντων εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ὀδοντοῖατρὸς τῆς σχολῆς σημειώνει τὰς κατὰ καιροὺς ἐφαρμοζομένας προφυλακτικὰς ἐπεμβάσεις: τοιοῦτοτρόπως τὸ παιδί ἐξέρχεται τῆς σχολῆς, εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν, μὲ ὅλους τοὺς ὀδόντας του ἀπολύτως ὑγιεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸ ἐξυψηρετή-

σουν μέχρι βαθέος γήρατος, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἐπισκέπτεται κατὰ ἑξαμηνίαν τὸν ὀδοντοῖατρόν του, ὅστις θὰ τῷ δίδει, ἀναλόγως τῆς ἐκάστοτε καταστάσεώς του, ὀρισμένας συμβουλὰς.

Ἐκτιμῶν μεγάλως τὸ ἔργον τῆς Ἀξ. Ἐπιτροπῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὡς καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Συσσιτίου, προσεφέρθη, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἵνα ἐφαρμόσω κατὰ παρόμοιον εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ Συσσιτίου: διὰ τεχνικὸς ὁμως καὶ ἄλλους λόγους τὸ ἔργον περιορίσθη, ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον, εἰς 45 ἐξαγωγὰς, 60 καθαρίσματα τῶν ὀδόντων, 15 δευτεροβάθμια καὶ 5 τριτοβάθμια σφραγίσματα.

Εὔχομαι εἰς καλύτερας ἐποχὰς νὰ ὀλοκληρωθῆ τὸ ἔργον.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ 15ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1942

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῆς ἔννοιαν εἶναι τι μεταγενέστερον καὶ ἰδιάζον μᾶλλον εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν οἱ Ἕλληνας εἶχον δώσει εἰς τὸν Δία τὴν προσωνομίαν τοῦ «ξενίου» καὶ συναντῶνται παρ' αὐτοῖς αἱ φράσεις «ξενὴν τράπεζα» καὶ «ξενήια δῶρα» τὰ ὅποια ἀναμφιβόλως σχετίζονται πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν. Ἀλλὰ τόσον ἢ ἐν λόγῳ ἰδιότητος τοῦ Διός, ὅσον καὶ αἱ μνημονευθεῖσαι φράσεις δὲν εἶναι ἐκφάνσεις τῆς φιλανθρωπίας ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῆς ἔννοιαν.

Ἡ εὐποιία εἶναι τι ἄγνωστον εἰς τοὺς Ρωμαίους καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸν ἀγέρωχον χαρακτήρα τῶν Πατρικίων καὶ τὴν ἔννοιαν τῶν δούλων καὶ ἀνελευθέρων.

Καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς Ρωμαίους δὲν παρουσιάζονται ἕνη μιᾶς ὀργανωμένης ἢ καὶ στοιχειώδους ἐκδηλώσεως τῆς φιλανθρωπίας καὶ ὁ βωμὸς τοῦ Ἑλέου ὁ ὅποιος συναντᾶται μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας ἦτο μᾶλλον πρὸς προ-

στασίαν τῶν φυγάδων ἀσκέτως ἂν οὗτοι εἶχον ἀνάγκην καὶ ὕλικῆς βοήθειας.

Κοιτὶς τῶν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων θεωρεῖται γενικῶς ἡ Ἀνατολὴ καὶ πολλοὶ ἀποδίδουσι τὸ γεγονός τοῦτο εἰς τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην ἤσκησεν ὁ Βουδισμὸς, ὁ ὅποιος ὡς κυριωτέραν ἀρετὴν ἐθεώρει τὴν πενίαν.

Ἡ συστηματικὴ ὁμως ἀνάπτυξις καὶ ἐξιδανίκευσις τῆς φιλανθρωπίας ὡς ἀσφαλοῦς ἐνδειξεως τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ὀφείλεται εἰς τὸν Χριστιανισμὸν αἱ «ἀγάπαι» αἱ ὁποῖαι ἐκτὸς τῆς συνεστιάσεως εἶχον καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς βοήθειας πρὸς τοὺς πένητας ἐξήσκουν τὸ ἔργον τῶν σημερινῶν **Συσσιτίων**.

Τοιοῦτον φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα ὀργανωμένον καὶ ἀποτελεσματικὸν ἦτο ἡ «Βασιλεία» τὴν ὁποίαν περὶ τὸ 370 ἴδρυσεν εἰς τὴν Καισάρειαν ὁ Μ. Βασίλειος καὶ ἡ ὁποία ἦτο ὀλόκληρος ἰδιαίτερα πόλις μὲ ἰδιαίτερα κτίρια χάριν τῶν πτωχῶν, ξενοδοχεῖον καὶ νοσοκομεῖον.

Τὸν καλλίτερον χαρακτηρισμὸν τῆς Βασιλειάδος ἀποδίδει Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ὅστις καλεῖ αὐτὴν «τῆς εὐσεβείας ταμείον, τὸ κοινὸν τῶν ἐχόντων θησαύρισμα εἰς ὃ τὰ περιττὰ τοῦ πλοῦτου, ἤδη καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῶν ἐκείνου (τοῦ Βασιλείου) παραινέσεων ἀποτίθεται ἐνῶ ἡ νόσος φιλοσοφεῖται καὶ ἡ συμφορὰ μακαρίζεται καὶ τὸ συμπαθὲς δοκιμάζεται.»

Ἄλλο ἐργαστήριον ὀργανωμένης φιλανθρωπίας ἦτο τὸ πτωχοκομεῖον τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ἐν Βυζαντίῳ Κωνσταντῖνος ὁ Θ' ὁ Μονομάχος κατὰ τὸν 11^{ον} αἰῶνα καὶ τὸ ὄρφανοτροφεῖον τὸ ὁποῖον συνέστησεν Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δωδεκάτου.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τὰ ἐνδιατήματα τῆς ὀργανωμένης φιλανθρωπίας εἶναι πλεῖστα κυριωτέρα ἔκφανσις τῆς φιλανθρωπίας τῶν πλουσίων τῆς Πόλεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὀβολοῦ τῆς χήρας εἶναι τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα Βαλουκλῆ, τὰ ὁποῖα ἱδρῦθησαν τὸ 1753.

Τὴν φιλανθρωπίαν ἤσκησε λίαν καρποφόρως καὶ ἀθορύβως κοῖ ἡ πρεσβυγενὴς Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἱδρυθεῖσα ἐν Πέραν τὸ 1860. Ὅμιλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐξόχως φιλανθρωπικὸν

ἔργον τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, ἡ ὁποία ἱδρῦθη τὸ 1877.

Ἐπὶ μέρους τὴν φιλανθρωπίαν πολὺ ἀποτελεσματικῶς ἐξασκοῦν τὰ διάφορα συσσίτια. Διὰ τούτων βοηθοῦνται πάσχουσαι οἰκογένειαι καὶ ἰδίως ἡ μαθητιῶσα νεολαία ἐνισχυομένη εἰς τὸ ἐπιμοχθον αὐτῆς ἔργον διὰ τῆς οὐσιαστικῆς τροφῆς τὴν ὁποίαν εὐρίσκει εἰς τὰ εὐλογημένα ταῦτα ἄστυλα τῆς ὀργανωμένης φιλανθρωπίας.

Ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ ἔλεος εἶναι αἱ καλλίτεροι ἐνδείξεις τῶν ἀνθρωπιστικῶν αἰσθημάτων ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐμφοροῦνται τὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας. Εἶναι μέγισται ἀρεταί, τὴν σημασίαν τῶν ὁποίων ἐτόνισεν ἡ πολὺ ἀρχαιότης καὶ υπεγράμμισε διὰ τοῦ ἀριστοτεχνικοῦ αὐτοῦ ὀρισμοῦ ἐπιφανῆς Γαλάτης δι' ὧσων γράφει περὶ τοῦ ἐλεήμονος καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ:

«Ὡ Σὺ, ὁ Ὡν! Σὲ ὁ Ἐκκλησιαστὴς ἀποκαλεῖ **Παντοδυναμίαν**, οἱ Μακαβαῖοι **Πλάστην**· οἱ Ψαλμοὶ **Σοφίαν** καὶ Ἀλήθειαν, αἱ Βασιλείαι **Κύριον**· ἡ Ἐξοδος **Πρόνοιαν**· τὸ Λευϊτικὸν **Ἀγιότητα**· ὁ Ἐσδρας **Δικαιοσύνην**, ὁ Ἰωάννης **Φῶς**, ἡ κτίσις **Θεόν**· ὁ ἄνθρωπος **Πατέρα**· ἀλλ' ὁ Σολομὼν Σὲ ἀποκαλεῖ **Ἐλεος**, τοῦτο δὲ εἶναι τὸ κάλλιστον τῶν ὀνομάτων Σου!»

ΕΠΙΤΡΟΠΗ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ - ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

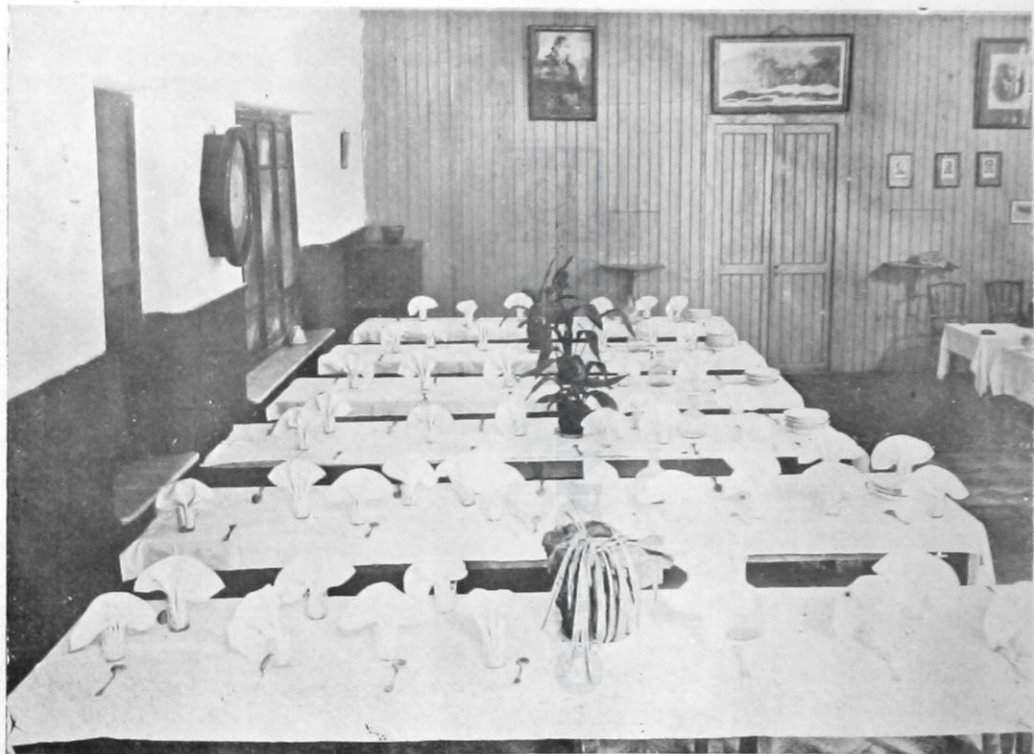

Finice

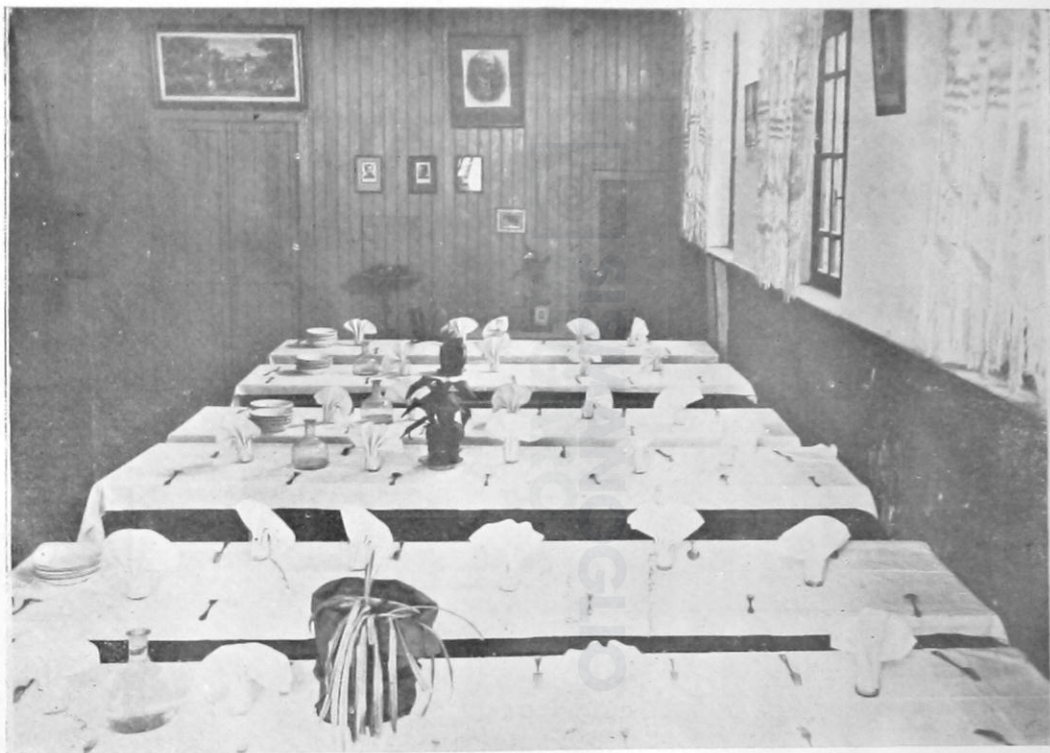
KATA THN TEAETHN THY 15^{HS} IOYNIY 1941

Η ΑΙΘΟΥΣΑ

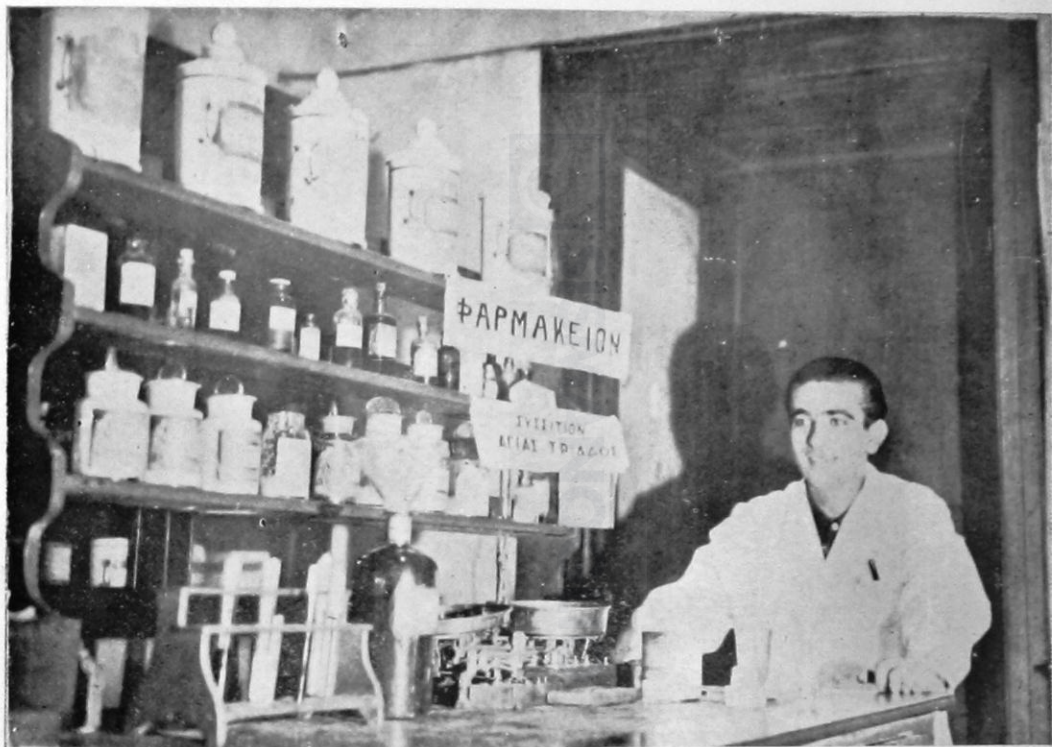
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΣΥΣΣΗΤΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΤΜΗΜΑ ΘΗΛΕΩΝ

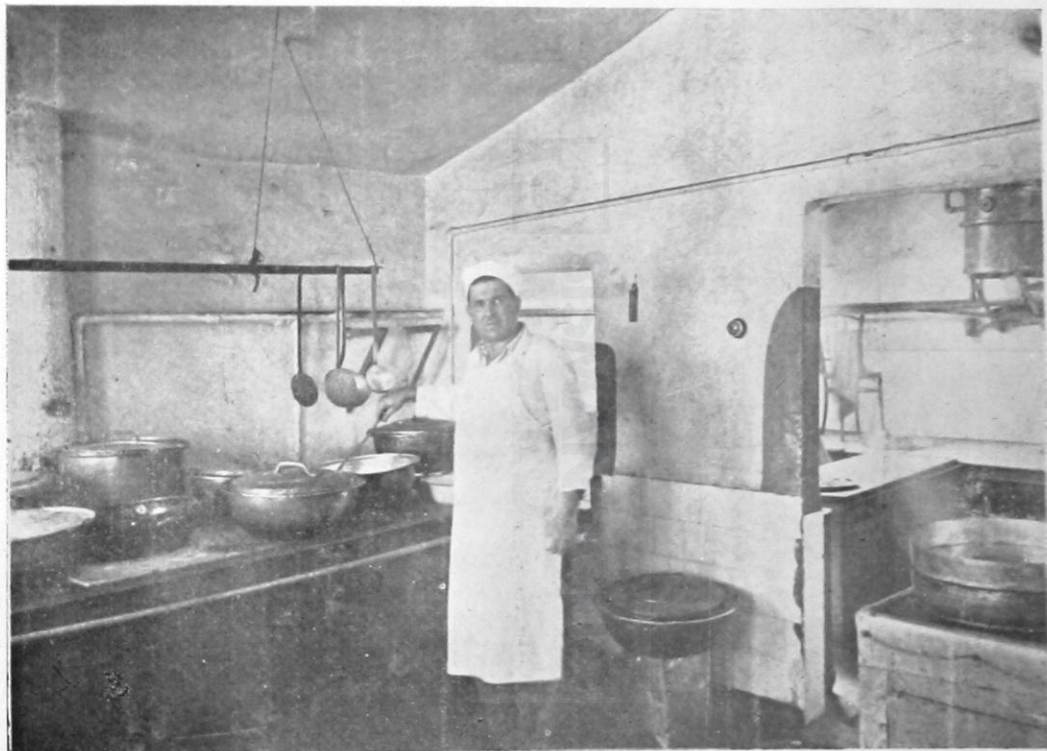
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΣΥΣΣΕΤΙΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΡΕΝΩΝ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

TO ΜΑΓΕΙΡΕΙΟΝ

И ПЛАТОВКИ

ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Ευχαριστήριον ἀπηγγελθέν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συνοσίου, παρὰ τῆς σπουδαστικῆς Ἐλευθερίας Μοσχίδου, τελειοφοίτου τοῦ Ζαπτείου Παρθενωγείου, κατὰ τὴν τελετὴν τῆς λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1942-1943.

Σεβασμιώτατε Δέσποτα,

«*Ἄγιε Διευθυντά, Ἀξιότιμοι Κύριοι Ἐπιτρόποι,*

Μὲ τὴν σημερινὴν εὐκαιρίαν ὑποβάλλουσα τὰ βαθύτατα σέβη τῶν μικρῶν σπουδαστῶν, θὰ Σᾶς παρακαλοῦμαι νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ πῶ κι' ἐγὼ μερικὰ εὐχαριστήρια λόγια διὰ τὸ τόσο λαμπρὸ καὶ πραγματικὰ ἀξιόλογο ἔργο Σας.

Τὰ μικρὰ αὐτὰ παιδιὰ ποὺ ἀποτελοῦν τὴν μεγάλην ὁμάδα τῶν προστατευομένων Σας, εἶναι ἀνίκανα νὰ ἐκδηλώσουν ἐκεῖνο ποὺ πραγματικὰ αἰσθάνονται.

Δι' αὐτὸ πρῶτ' ἅπ' ὅλα, θεωρῶ χρέος μου νὰ εὐχαριστήσω ὅλους Σας γιὰ τὴν τιμὴν ποὺ πρόκειται νὰ μοῦ ἐπιφυλάξητε δεχόμενοι ν' ἀκούσῃτε τὴν λέξιν: «*Εὐχαριστῶ*».

Ἔρχομαι ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν ἰδέαν, νὰ ἐξωτερικεύσω τὴν ὅλη χαρὰ, τὴν ὅλη συγκίνηση, αἰσθήματα, ποὺ Σεῖς οἱ ἴδιοι κάμετε νὰ κυριεύουν τὶς ψυχὰς μας καὶ νὰ πῶ αὐτὰ ἔτσι, ὅπως μόνα κι' ἀνθόρμητα πηγάζουν.

Θέλω ἰδιαίτερος νὰ τονίσω, χωρὶς νὰ προσκρούσω στὴν μετριοφροσύνη Του, πῶς ἕνας ἀπὸ τοὺς πῶ μεγάλους συντελεστὰς εἶναι ὁ καλὸς μας Πατερούλης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Συνοσίου, ὁ Διάκονος.

Ποῖος δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν μεγάλην εὐθύνην καὶ αὐτοθυσίαν Του;

Τίποτε δὲν θὰ μ' ἐμποδίσῃ τὴν στιγμὴν αὐτὴν, νὰ ἐπαναλάβω μιὰ φορὰ ἀκόμη τὴν γνώμην τῶν καλῶς κρινόντων, ὅτι ὁ καλὸς μας πατέρας, ὁ Διάκονος εἶναι ὁ ἀλτροεισεὶς Λευίτης, ὁ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς Του.

Δὲν βλέπετε ἄλλωστε πόσον εἶναι γιὰ μᾶς ὁ πραγματικὸς πατέρας; Σὰν νὰ μὴ ἔφθαναν οἱ ἄπειρες προ-

σευγές του στὸν Θεόν, ἐκτελεῖ κι' αὐτὴν μὲ πατρικὴν στοργὴν γιὰ χάριν μας, τρέχοντας ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα καὶ ζητώντας νὰ Τοῦ δώσουν ὅτι, δήποτε γιὰ μᾶς τὰ παιδιὰ Του.

Μήπως Σᾶς φαίνεται παραῤῥενο νὰ θεωρῶ προσευχὴν αὐτὴν Του τὴν ἱερὰν πρᾶξιν; Καθόλου!

Δὲν τὸ λέγει ἄλλωστε κι' ὁ ποιητὴς Ἀχιλλεὺς Παράσχος στὸ ποίημα του;

«*Προσεύχουσαι ὅταν ζητᾶς ψωμὶ γιὰ ξένο στόμα*»

«*Κι' ὅταν θυμᾶσαι τοὺς νεκροὺς ποὺ κοιτοῦναι στὸ
[χῶμα]*»

Καὶ σὺ λοιπόν, ὦ ἀνώνιμε Φιλάνθρωπε, προσεύχουσαι τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ἀφοῦ προσφέρεις τὴν φιλάνθρωπιάν σου ἐκδηλουμένην μ' ἕνα τόσο πλούσιον γεῦμα ..

Εἶναι ἀληθινὰ πολὺ συγκινητικὴ ἡ στάσις Σας μπρὸς στὴν φτώχεια καὶ τὴν κακομοιριά.

Κι' ἂν σήμερα τὰ δύστυχα ἀδελφάκια μου ἀδυνατοῦν νὰ Σᾶς εὐχαριστήσουν γιὰ τὶς ἀπαράμιλλες φροντίδες καὶ τοὺς τόσους κόπους Σας, ἐπεφόρτισαν σὲ μένα νὰ τὸ κάμω.

Εὐχαριστοῦμεν λοιπὸν τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Συνοσίου, τὸν αὐστηρὸν μὲν ἀλλ' εὐγενῆ καὶ στοργικὸν πατέρα μας τὸν Διάκονον, τὴν καλὴν Ἐπιτροπὴν, τὰς μεγαλειέρας μας Ἀδελφὰς τὰς Κοσμητρίδας καὶ ὅλους ὅσοι ἔρχονται βοηθοὶ στὸν. Πόνο καὶ στὴ φτώχεια μας

Νὰ εἰσθε βέβαιοι δὲ, ὅτι ἡ ψυχὴ ὅλων μας, τῶν ἐδῶ σπουδαστῶν, φτερουγίζει τὴν στιγμὴν αὐτὴν μπρὸς τὸν Ὄρασιον θρόνον τῆς Ἁγίας Τριάδος, μὲ μιάν δλόθερμην προσευχὴν:

Νὰ διαφυλάττῃ ὁ Θεὸς ὅλους τοὺς καλοὺς μας προστατάς, ναὶ ὅλους Σας, ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ.

15 Ἰουνίου 1943.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΣΤΙΤΙΖΟΜΕΝΩΝ

	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1935—36	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1936—37	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1937—38	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1938—39	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1939—40	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1940—41	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1941—42	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1942—1943	ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1943—1944
ΜΑΘΗΤΑΙ	35	50	90	100	135	165	200	300	300
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ	10	15	20	25	35	40	40	—	—
ΜΑΘΗΤΑΙ								ΕΑΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1943	ΕΑΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1944
								150	

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὡς κατακλειδα τοῦ ὠραίου τούτου ἔργου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀντικατοπτρίζεται ἡ ὅλη ὀργάνωσις, ἐξέλιξις καὶ φιλανθρωπικὴ δράσις τοῦ θεαρέστου τούτου Ἰδρύματος, τοῦ ἀσύλου τῆς ἀπέρου μαθητευούσης νεολαίας τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, καὶ ἀπαστράπτει μεσουρανῶν ὁ φωτιστέφανος τῆς Φιλανθρωπίας δὲν ἀπομένει ἡμῖν ἄλλο τι, παρὰ νὰ συγχαρῶμεν καὶ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τε καὶ τῶν σιτιζομένων, πρὸς τοὺς πρωτεργάτας καὶ ἰθύνοντας, τοὺς στυλοβάτας αὐτοῦ, εὐεργέτας, δωρητάς, συνδρομητάς, κοσμητριάς καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὀπωσδήποτε συντελοῦντας εἰς τὴν συντήρησιν, εὐόδωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Ἰδιαίτερος δὲ πρὸς τὸν ζηλωτὴν καὶ ἀνάματον Διευθυντὴν τοῦ Συσσιτίου, ἱερολ. διάκονον καὶ ἱεροκήρυκα τοῦ ἡμετέρου Ἱ. Ναοῦ κ. Αἰμιλιανὸν Τσακόπουλον, τὸν ἀποτελοῦντα τὴν ψυχὴν τοῦ Συσσιτίου, τὴν ὅλως ἐπαινετὴν δράσιν τοῦ ὁποίου δὲν θέλομεν ὑπερβάλλει

ὑπογραμμίζοντες ἐνταῦθα. Εἰς τοῦτον ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχὴς πρωτοβουλία τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Λευκώματος, ὡς καὶ ἡ ἐπιζήλος περιωπὴ εἰς τὴν ἀνήλθε σήμερον τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο Ἰδρυμα, καταστὰν εἴπερ ποτε εὐήμερον χάρις εἰς τὰς ἀνάματους προσπάθειάς καὶ τοὺς κόπους αὐτοῦ καὶ μόνου. Ἰδιαίτερος καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν ὅπως ἐκφράσωμεν πολλὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς σεβαστοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς συνεργάτας, οἱ ὅποιοι καὶ ἐλάμπρυναν τὴν ἔκδοσιν ταύτην διὰ τοῦ γλαφυροῦ αὐτῶν καλάμου. Καὶ ὅλως ἰδιαίτερος εὐχαριστοῦμεν τὰς ἐγκρίτους ἐφημερίδας Ἀπογευματινὴν καὶ Μεταπολίτευσιν.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Ἱ. ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΕΡΑΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
(πρόεδρος)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΙΣΤΩΦ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΙΩΤΑΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

Η Α. ΘΕΙΟΤΑΤΗ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΚΟΣ ΚΟΣ ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο Α΄

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Πανοσιολ. κ. Ἰακώβου
Στεφανίδου, ὑπογραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς
Συνόδου :*

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος, Κ. Πλάκας, Χ. Κετσετζιόγλου, Γ. Ἐλευθερόπουλος, Β. Γαβρόγλου, Γ. Ἀτζέμογλου, Π. Τσίτσουβις, Γ. Κάζηλας, Β. Δημητριάδης, Σ. Δεϊρμεντζόγλου, Μ^ευr Wittal, Α. Τρελλόπουλος.

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Πανοσιολ. κ. Γρηγορίου,
Π. Μ. Ἀρχιεπισκόπου :*

Ὁ Π. Μ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, Γ. Τσερκέζογλου, Γ. Παναγιωτίδης, Φ. Λένας, Γ. Ἐλευθερόπουλος, Ἰ. Πακλατζόγλου :

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Αἰδεσιμ. Οἰκονόμου κ.
Ἰωάννου Γαρυφάλλου :*

Ἄ. Τάκος, Α. Παγώνης, Φ. Μόσκοβις, Δ. Λαζάκη :

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Ἱερομ. κ. Ἀγαθαγγέλου
Βουτσαῖ, Προϊσταμένου Ἁ. Δημητρίου Κουρτουλούς :*

Ἱερομ. Ἄ. Βουτσαῖς, Β. Γκόγκος, Αἴμ. Καρατζᾶ, Ἐ. Ζιμπίνογλου.

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Ἱερομ. κ. Σπυρίδωνος
Δαμδᾶ, ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἰμβρου καὶ Τενέδου :*

Διάκ. Σ. Δαμδᾶς, Ἱερεὺς Ἰωάνν. Μπρίγος, Ἱερεὺς

Νικηφόρος Χριστοφορίδης, Ἱερεὺς Γεράσιμος Κοντός, Π. Μούτσος, γεωπόνος. Ἄ. Κοντογιώργης.

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Ἱερομ. κ. Συμεὼν Ἀμαρυλίου.
Ἱεροκλήρουκς Μητροπόλεως Περγικηπονήσων :*

Ἰ. Ζαβόπουλος, Α. Λεοντίου, Ἰ. Μαρκόπουλος, Ἄ. Πόταρη, Ἄ. Σαββίδης, Κ. Χιντιλιάν :

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Ἐντίμου Προεδρείου Συν-
δέσμου Ἑλλήνων Πολιτῶν Σταμπούλ :*

Ἐ. Ζηνόπουλος, Ὁ. Μωραϊτίνης, Κ. Μακρῆς, Κ. Κομποθέκρας, Σ. Καραμάνης, Ἐ. Γερονκῆς, Σ. Σπύρου, Α. Γουλᾶκης, Ἐ. Ἐργας, Π. Ρωσσόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι κ. Γ. Χρησιτίδου, ἀσφαλιστοῦ :

Δ. Τσιμπουκέλης, Γ. Χρησιτίδης, Α. Καραμαλόγης, Ἄ. Γεωργιάδης, Δ. Πετρίδης, Χ. Πρασᾶς, Β. Κάζηλας, Ἀδελφοὶ Βαμβακόπουλοι, Δ. Θεοδωρίδης, Μ. Πολάτος, Κ. Ζαχαριάδης, Α. Ζηνόπουλος, Κ. Ἀποστολίδης Ἐ. Ζηνόπουλος.

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Ἐλ. κ. Χρήστου Μαυροφρέ-
δου, διευθυντοῦ τῶν Σχολῶν Γαλατᾶ :*

Γ. Κούνης, Γ. Ζῶριζος, Χ. Μαυροφρύδης.

*Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Ἱερομ. κ. Διονυσίου Ψιάχα,
Ἱεροκλήρουκς Ἁγίου Δημητρίου Κουρτουλούς :*

Κ. Χρυσόπουλος, Διάκ. Διονύσιος.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Κ. Παπαδοπούλου :

Ἄ. Τοπούζογλου, Ἰ. Ἐγγονόπουλος, Ἰ. Ἰωσηφίδης, Χ. Φιλιππίδης, Π. Δάμπας, Ἰ. Τοπούζογλου, Ἰ. Τερψίδης, Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Παπαδόπουλος, Π. Ἡλιάδης, Ἰ. Μπεραχίας.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Ἀ. Γερασίμου :

Β. Γερασίμου, Κ. Ζαχαριάδης, Ἰ. Μιχαηλίδης, Ἄδελφοὶ Πουρῆ, Κ. Γερασίμου. Ἀ. Κωνσταντινίδης, Ἰ. Καραγκιολόγλου, Αἰκ. Βασιλαματζῆ, Κ. Σπορίδου, Β. Εὐθύ.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Μαρίας Βεζερίδου :

Κ. Ζαχαριάδης, Σοφ. Βεζερίδης, Κ. Αἰμιλιάνου, Κ. Ζαχαριάδης, Σοφ. Βεζερίδης, Κ. Αἰμιλιάνου, Ἰατρός, Θ. Ἀντωνιάδης, Α. Τρυφωνίδης, Χ. Δανιέλογλου, Ἄδελφοὶ Χαλλιωρῆ, Ν. Oltulu, Μ. Βεζερίδου, Ἀ. Μωρεϊδης.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Δος Ἐλευθερίας Μοσχίδου :

Abdurrahman Kalyon, Henry Gazes, Karakas, Zerair Merkerian, Izzet Elmaci (Bursali) Süleyman Sorucu Ἄνώνυμος, Ἄνώνυμος, Burhan Uçer Ἐ. Μιχαηλίδου, Σ. Δάκου, Θ. Πλημμυρίδης, Σ. Χατζηκωστής, Χ. Τσαρόπουλος, Ἰ. Ζούρα, Ἀ. Τριανταφυλλόπουλος, Κ. Κώτης, Ἄνώνυμος, Γ. Ἀφθονίδης, Κ. Καλβοκορέσης, Δ. Φλωρίδου (ἐν Σέρραϊς) Ἀ. Στεργιάδου, Τ. Οὐμπτόλοτ, Κ. Μάρογλου, Β. Καϊβάνο, Κ. Λιτόπουλος, Σ. Γαϊτάνου, Γ. Βλάμης, Π. Κοττάκης, Ν. Νεστορίδης, Θ. Πουλόπουλος, Δ. Θεολόγος, Μ. Κωτσαράς, Γ. Τζοαννίδης, Θ. Εὐθυμιάδου, Ἰ. Πακλατζόγλου, Ὁμ. Χρυσόπουλος, Ἀ. Γεωργιάδης, Γ. Φενερλῆς, Ἐ. Λαζαρίδης, Τ. Λεοντιάδου, Τάσσοσ.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Δος Τασσούλας Βασιλόγλου :

Τ. Βασιλόγλου, Γ. Βασιλόγλου, Ἰ. Ἀράς, Α. Κιουρκτσόγλου, Γ. Μηχαλόπουλος, Γ. Κολλάρο, Γ. Ἀνδρόνικος, Λιολάκης, Κ. Ἀϊναδζόγλου, Δ. Ροῦσσοσ, Μ. Μάρκογλου,

Π. Ἀμανατιδης, Π. Παυλάντος, Ἀ. Σαρρῆς, Ἰ. Σαρρῆς, Τ. Μαφῆνος, Σ. Μαραγκός, Ἀ. Μινασιάν.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Τριανταφυλλιάς Τσακοπούλου :

Μ. Τρικεριώτου, Φ. Χουμουτζιάδου, Ἐ. Κοτάκη, Ἐρομ. Δημήτριος Παπαδόπουλος, Ἀ. Μιχαηλίδης, Χ. Ἀνθοπούλου, Ἀ. Κουμαριανός, Π. Βάσσοσ, Ε. Τεβεκελίδης, Ἀ. Φιργίος, Δ. Σουλιώτης, Μ. Ζυγίμη, Β. Ἡλιάδης, Γ. Μελετιάδης, Ἐλένη Χ. Μηνᾶ, Κ. Γκάνας, Δ. Παπαδά-νυλ, Φ. Πασχαλίδου, Ἀ. Ἀδαμαντιδης, Χ. Λέσσοσ, Ἰ. Βασιλειάδης, Μ. Μαραμενίδης, Θ. Κωνοτανίνου, Α. Ζεβλιώτης, Ἐ. Μήλιου, Σ. Πιτικάς, Ἰ. Πουπίδης, Αἰκ. Γεωργιάδου, Ἰ. Ἀλεξιάδης, Ἰ. Ἀναγνωστόπουλος, Χ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀ. Βερβέρογλου.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Ἐλισσάβητ Βλαχοπούλου :

Μ. Μαυρουδῆ, Π. Σταυροπούλου, Δ. Kemahligil, Ἐ. Καζέπη, Ἐ. Βλαχοπούλου.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Μαρίας Χιωτάκη :

Κ. Γοργόλης, Μ. Νομικός, Α. Ἰωαννίδης, Βίτωρ Τόρρες, Θ. Μιχαηλίδης, Θ. Μιτωκίδης, Β. Μιτωκίδης, Henri Habib, Osman Sirman, Κ. Μαυρίδης, Μ. Μαλιόγλου, Κ. Χιωτάκη, Ρ. Βαλασιάδης, Ν. Κυρίτης, Ἀ. Κεχαγιόπουλος, Κ. Συμεωνίδης, Ἐ. Δελαμάγκα, Ἀ. Κριμιζάκη, Π. Ψάλτης, Sabis Filmen, Ν. Τσαγγόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Φιφῆς Βαφειάδου :

Ἀ. Κουκούλης ἱατρός, Κ. Ἀδαμαντιδου, Ἀ. Σέργιος, Δ. Χασκόπουλος, Ταπτάς ἱατρός, Δ. Μίγους, Ἀ. Μανρομάτης, Ἐ. Delconte, Μ. Σίσκα, Ἐ. Δεσποινιάδου, Ἀ. Γαλάνη, Π. Βελτράς, Ἐ. Μπούκη, Ν. Παπαγεωργίου, Ὁ. Ζαμπλάκου.

**Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι κ. Ἰωάννου Μαλλινοπούλου
Ἐπιτίμου Προέδρου τῶν Συσσιτίων Μακροχωρίου
καὶ Βιάγκας :**

Μ. Ἐνωματάρχης, Σ. Βεζερίδης, Π. Ντούλος, Ἰ. Παπαδόπουλος, Ν. Τσιτούρη, Ἰ. Κετσετζιόγλου, Β. Παρασκευαΐδης, Ν. Σεφέρογλου Β. Καπλανόγλου, Π. Ἀτλαμάζογλου, Κατάστημα Καμέλια, Ἰ. Ἰωσηφίδης, Ἀ. Ἀζαμιάδης, Ἰ. Εὐμολπίδης, Χ. Σαρῆς, Ἀ. Ἰσαακίδης, Γ. Κοζόπουλος, Ἀ. Σαρίδης, Ἀνώνυμος, Τ. Μυστίδης, Ἰ. Ντούλος, Ἀ. Παλάδης, Ἀ. Γράμματιδης, Ἰ. Μαλλινόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Σμαροῦς Πετροπούλου :

Φ. Δανιὴλ Παπαδανιήλ, Ἀ. Σάνι, Σ. Σωτηριάδης, Π. Ντούλος, Σεφέρογλου, Ἰ. Κιζιόγλου, Ἀ. Ἀχεστορίδης, Ἀγγελίδης, Κ. Βυζαντιάδης ἱατρός, Σ. Σκόρδος, Sami Bey, Γ. Γιάννης, Ζ. Τζαβούρη, Γ. Εὐθύς, Ἐ. Βλαστός, Κατάστημα Baker, Ἀνώνυμος, Ἀνώνυμος, Ali Karşin, Ἀνώνυμος, Ἀνανιάδης, Κυριακίδης, Ἰ. Κομνηνός, Ζ. Ψάλη, Ἀνώνυμος, Ἀνώνυμος, Ἀνώνυμος, Ὁ. Βασιλείου, Στάθης. Τὸ κατάστημα Anadolı, Μ. Τσινκίτζ. Κονδίδης, Γ. Γκρούμπερκ. Γ. Πανσιόης, Δ. Παυλίδης, Γ. Φούφας, Κ. Χουρμουζιάδης, Ἀ. Λίτσουκας, Ἰ. Κορνάρος, Δ. Παπαδημάτος Π. Ζαχαριάδης, Γ. Χρησιτίδης, Δ. Ἰωαννίδης, Δ. Χατζη-παρά, Μιχαήλ, Ἰ. Ἀλευρόπουλος, Γ. Χατζόπουλος, Δολτσιμάδης, Ν. Νούμης.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Δος Εὐρώς Παστελλά :

Κ. Βαφειάδης, Θ. Ἐλευθεριάδης, Ἡ. Εὐθύς, S. Behar, Δ. Ζαχαριάδης, Κ. Λιτόπουλος, Χρ. Πατισκάκης, Κ. Παρουσιάδης, Ἰ. Ἀλευρόπουλος, Τ. Φούφας, Ν. Χατζόπουλος Τ. Σταυρόπουλος, Π. Σταυρόπουλος, Ἰ. Βαφειάδης, Δ. Βαρσάμης, Ἰ. Βασιλάκης Χατζη Νικολάου Β.

Πλατωνίδης, Μαναίλογλου, ἱατρός. Μάνθος, ἱατρός Κυρίσης. Πικόγλου. Μπαβάκης, Ἀνώνυμος. Joseph M. Στρογγυλός.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Δος Κλεοπάτρας Βελισσαρίου :

Ν. Μενεγάκης, Α. Δρίτσας, The Commercial Bank, Καψάλης, Ν. Χατζηπαύλου, Γ. Πηλίδης, Ν. Karayan, Δ. Ἀργυρόπουλος (Ἀθήναι) Α. Βεζάνης, Μανωλέσσης, Γ. Τρελλίδης, Γ. Βασιλειάδης, Κ. Βασιλειάδης, Π. Ἀνανιάδης Θ. Νάκος, (Καῖρο). Χαγιαννάκος, Φραγγούλης, Χ. Παπάζογλου, Γ. Μαυροδῆς, Γ. Δημητριάδης, Ἀ. Τζαβούρης, Καρακώστα, Μανρίδης, Ἀ. Βαμβακίδου, Β. Kesaryan, Σ. Ἰωαννίδου, Ἀνώνυμος Ἰ. Βλαστός.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Δος Καίτης Στουγιαννίδου :

Σ. Κάτανος, Π. Σαπουντζάκης, Δ. Καρκελίδης, Γ. Μαυρομάτης ἱατρός, Θ. Πλημμυρίδης, Ἀ. Ἀνανιάδης ἱατρός, Θ. Ζεμπουλίδης δικηγόρος, Β. Μιμιρόγλου δικηγόρος, Ἀ. Σταυρόπουλος, Π. Σταυρόπουλος, Κ. Λάσκαρης, Ρ. Ξανθόπουλος, Β. Λάμας, Ἰ. Κροκόδειλος, Κ. Κροκόδειλος, Κ^α Κάζηλα, Ταχιντζής ἱατρός, Ι. Eskenazi, Α. Γραμματόπουλος, Κωνσταντινίδης, Μανρίδης ἱατρός, Μ. Παστελλάς Ἐ. Πανοπούλου, Κ. Αἰμιλιάδης ἱατρός, Γιαννόπουλος, ἱατρός, Θεοδορίδης ἱατρός, Θ. Παπαδόπουλος, Ἐ. Δημητριάδου, Ἐ. Παπαδοπούλου, Μ. Πασχάλης, Ἀ. Νικολόπουλος, Ν. Ζαλώνης, Ἰ. Λαμπρόπουλος, Κ. Κοντόπουλος, Μ. Κύρκου, Ἀνώνυμος, Ε. Bolchanzer, Ἰ. Καπούνταλης.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι Δος Τέρψης Ἀνδρεάδου :

Α. Ροδοκανάκης, Μ. Μαυράκης, Σ. Μαστοράκης, Δ. Βονόρας, Δ. Παλαβίδης, Τζιμος, Φακατσέλης ἱατρός, Ἰ. Παγώνης, Ἐ. Βλαστός, Σ. Κοντζόπουλος, Πλάκας, Πο-

σάντζης, Ἐάνωνμος, Σ. Κουβέρ, Ὁ. Κονταξῆς, Μᾶνος, Χατζόπουλος, Ἡ. Πρίφτης, Ἄ. Λόλις, Πολυκαρπίδης, Μιχαηλίδης, Decugis, Ἰ. Γεωργιάδου, Σ. Πεμπασίλ, Κ. Κάτσης, Χ. Ἀναγνωστόπουλος, Β. Φιλώτης, Ἐ. Παπαβυσλείου, Ἄ. Ντούλος, Γ. Καλινόγλου, Ν. Ὀριέτας, Τσιπανίδης.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Δος Δεσποίνης Κατάνου :

Μ. Παλαμάρη, Κ. Τσαγγοπούλου, Ἄ. Πασχαλίδου, Σ. Τσαροπούλου, Λ. Σεργίου, Σ. Βαφειάδης, Ἄ. Κοτάκη, Ν. Σαρρῆς, Τ. Τοπούζογλου, Β. Ταράντος, Σ. Παναγιωτάκη, Ὁ. Μουμιζῆς, Δ. Κατάνου, Τ. Ξυδά.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Δος Ἀλίκης Ἐφραιμίδου :

Κ. Κοτσίφη, Ἄ. Ἐφραιμίδου, Ἰ. Παπαγιαννόπουλος, Ἐ. Παπαγιαννοπούλου, Ζ. Π. Ἄ. Ἐφραιμίδης, Κ. Γαζιάδου, Ἄ. Δούκα, Ἰ. Τριανταφυλλίδης, Γ. Σωτηριάδης, Ἰ. Γκιόκας, Ἐθνόπουλος, Τσιτούρης, Marinette, Georges Styl, Κ. Ἀλληγορίδου, Κατάστημα Marguerite.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Δος Αἰκατερίνης Τικιερίδου :

Π. Βουγίδης, Κ. Χρηστίδης, Ζ. Γαβαλά, Α. Κυφίδης, Χ. Πανταξίδης, Ἰ. Κιρημιτζόγλου, Akkar, Μ. Ἰσαακίδου, Κ. Παυλάντος, Κ. Θωμαΐδης, Π. Θυραΐλογλου, Ἄ. Βαλάρις, Κ. Τσάρογλου, Ἀδελφοὶ Τρίππου, Β. Danon Altunparmak, Α. Amram, Ἀντιγόνη, Abrenaygas ἰατρός, Ὁ. Καροτσυνός, Σακελλαρίδης ἰατρός, Ὁρολογιάδης.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Δος Καλλιόπης Μαυρομιχάλη :

Ἄ. Λαζός, Ἰ. Ἰωσηφίδης, Ἐάνωνμος, Ι. Χατζησταυρίδης, Ἀτλαμάζογλου, Aziz Tavil Ἀδελφοὶ Χαλλιωρῆ, Ἀδελφοὶ Ἀναυιάδη, Γ. Γ. Πουγγῆς, Κουτέλας, Καρακιάσογλου, Βερβέρογλου, Μ. Κωσλατζῆς, Ν. Ρέτζος.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Δος Ἐλένης Σαντοριναίου :
Κ. Ναούμ, Α. Ψαροπούλου, Γ. Χ. Ἰωάννου, Ἄ. Βακούλιεση, Δ. Ναούμ, Κ. Χατζοπούλου.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Δος Μαρίας Ἀνθομελίδου :
Karlos Ates, Τ. Τσιτσιούσης, Ἄ. Δημητρακόπουλος, Ἄ. Τσιτσιούσης, Β. Καρῶς, Χ. Μαξιμιάδης, Θ. Ἰωαννίδης, Μ. Ἀνθομελίδου.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Κου Εὐθύμιου Σιμιτσῆ :
Ἐάνωνμος, Μ. Σωτηρόπουλος, Εὐ. Σιμιτσῆς, Θ. Δειρμενιζόγλου.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Κου Παναγιώτου Τσιναρά :
Δ. Ἀλμπάντη, Π. Τσιναράς, Ἡ. Ἀγγελίδης.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Κου Βασιλείου Καράλλη :
Ἄ. Πρίφτης, Μ. Μαζαράκης, Ἄ. Νικολαΐδης.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Ἐντίμου Προεδρείου Φιλότητος Ἀδελφότητος Κυριῶν τοῦ Πέραν :
Ἐ. Ταπιῶ, Μ. Ἀναυιάδου.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι Δος Ἀθηνᾶς Τάσσου :

Ἰ. Κογκούρης, Μ. Μαζαράκης, Ἰ. Ἀναστασίου, Ἰ. Ἰωαννίδης, Π. Δημητριάδης, Κ. Μωραΐτης, Γεώργιος Ζάκας, Π. Πάλλας, Τ. Τοπούζογλου, Γ. Μάρδας, Γ. Κορέλλης, Κ. Γεωργιάδης, ἰατρός, Ρ. Ἰωαννίδης, Ἰ. Ἀσκιτίδης, Θ. Παῖσιου, Ἄ. Σκαρλάτος, Σ. Καρατζῶς, Γ. Καρατζῶς, Ν. Προδρομίδου, Νικόλαος Μαυρῆς, Μ. Schaux, Μ. Καράλη.

Ἐὐγενεῖ φροντίδι κ. Ἀθηνᾶς Πρίντζη :

Μ. Τσερούτη, Κ. Πρίντζης, Ἄ. Ἀποστόλου, Artin Hampanyan, Χ. Εὐαγγέλου, Π. Πασχαλίδης, Ἄ. Γερακάρη, Μελετιάδου, Ἄ. Ἀνάς, Ἐ. Ἀνάς, Ἄ. Εὐγενίδου, Κ. Γαί-

τάνος, Ἄνωνμος, Β. Ἰβάντσος, Κ. Γλύτσος, Σ. Παπαδόπουλος Κ. Ἄνανιάδης, Γ. Κούρτελης, Δ. Λέφας.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Σ. Σ.:

Γ. Παπανικολάου Ἐ. Γιοβανόπουλος, Ἐ. Βεργίτη, Leon Hirsalyan, Θ. Μανασσοπούλου, Μ. Νικολαΐδης, Σ. Παπαδόπουλος Jojef Abajoli, Ν. Λεκόσ Σ. Ἀναστασιάδης, Hakkı Suat, Γεώργ. Χρυσόπουλος, Γ. Σωτηριάδης, Ἄ. Βασιλειάδης, Ν. Νικολαΐδης, Celal Kitarçi, Ἄ. Καπλάνογλου, Ἰ. Τουράτσογλου, Μ. Ἰωαννίδης, Ἄ. Κουλουμπῆς, Leyla, Ὁ. Μετρίτιδης.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Κου Ὁμήρου Μουμιζῆ:
10 σώματα.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Δ^{ος} Φ. Στεργιώτου :

Γ. Βαφειάδης, Ἐ. Κωσταρίδης, Ἀδελφαὶ Στεργιώτου.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Δ^{ος} Ἄννης Χρησιτίδου:

Ἄ. Ἐμμανουηλίδης, Ἄ. Γκάχας, Θ. Δημητριάδης, Χ. Βαρελόπουλος, Θ. Λατόπουλος.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Κας Μάρθας Σγουριδού:

Δ. Κετσετίογλου, Ἰ Θεολόγος, Ἰ. Καζακίας, Δ. Πεννιάς, Κ. Σγουριδῆς.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Ἐπιτροπῆς Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Πέραν :

Σώματα (50).

Τελειόφονται Ζαππείου Παρθεναγωγείου 1943-1944:

Σώματα 3.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Τελειοφόντων Κεντρικοῦ

Παρθεναγωγείου τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1943-1944:

Π. Καραγιάννη, Δ. Καραγιάννη, Ἰ Τιβερίου.

Γραφεῖον Κοινότητος Ἀγίων Ἀποστόλων Φερίκιοι:

Σώματα 2.

* * *

Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Ἀνθουλάκης, Ν. Ἀϊμέλογλου, Χ. Ἀδαμίδου, Σ. Σπορίδης, Χ. Σάββα ἱατροῦ. Δ. Ἀμασλίδου, Ἐ. Γκύζη, Σελεσνίωφ, Ἐ. Καρκάση. Μ. Τριανταφυλλίδου.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι αἰδεσιμ. Κου Γερμανοῦ Ἀνδρεάδου ;

Πρεσβύτερος Γερμανὸς Ἀνδρεάδης, Κ. Ἀϊνατζόγλου, Π. Στομαχόπουλος Γ. Κωνσταντινίδης, Π. Χαβιαρόπουλος, Γ. Πλυγουρόπουλος, Ἐ. Βίφιας, Γεράσιμος Παπαδόπουλος, Β. Ναούμ, Ἄ. Βουδουρλῆς, Ἄ. Κ. Κωνσταντινίδης.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Δ^{ος} Γαλατείας Παπαδοπούλου:

Γ. Βασιλειάδης, Φαρμακέμπορος, Κ. Ἀλευρόπουλος, ἱατρός, Ν. Μπέλλας ἱατρός, Ἄ. Καραθανασίου, ἱατρός Κ. Χαλεπλῆς ὀδοντοῖατρός, Δ. Φυλακτόπουλος, Δ. Ζάφθανος, Χ. Μουτεβελῆς, Κ. Δρακόπουλος, Δ. Βουτσαδόπουλος, Σ. Εὐγενίδης, Β. Ἑλληνιάδου. Κ. Π.

Τῆ εὐγενεῖ φρονίδι Δ^{ος} Σοφίας Ζαρβάνου :

Κ. Τσινγκιζόγλου, Μ. Σκενδερίδου, Κ. Dede, Ἐ. Βαλοσαμάκη.

Ζητοῦμεν τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἀξιοτίμων συνδρομητῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὄνόματα δὲν κατεχωρήθησαν, λόγῳ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῶν ἀγγελιῶν.

OFİS MANOJİSİ

FAZİLET BASİMEVİ